

**Universitat de les
Illes Balears**

Facultat d'Educació

Treball de Fi de Grau

La importància de l'educació en l'àmbit esportiu escolar.

Macià Barceló Carretero

Grau d'Educació Primària

Any acadèmic 2018-19

Treball tutelat per Pere Alzina Seguí

Departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia de l'Educació

Resum

Els valors són conjunts d'idees que ajuden a orientar el camí personal de cada individu. Aquests es basen en creences fonamentades a través de les experiències viscudes, els quals són transmesos per la societat en la qual es viu i especialment pels grups de pertinença més pròxims. Ajuden a elegir certs pensaments, comportaments per designar el que és correcte i el que no. L'etapa de la infantesa mitjana, dels 6 a 12 anys, el desenvolupament cognitiu permet assimilar i entendre el món que ens envolta, paral·lelament apareix l'esport escolar, el qual és un dels atribuïdors de valors per excel·lència, on l'esport d'elit indirectament el condiciona. L'objectiu del treball és investigar de quina manera afecta l'esport en els nuclis familiars amb esportistes de 6 a 12 anys i com aquests actuen dins el món esportiu. Per altra banda, és evidenciar l'esport escolar com a gran eina per garantir una educació integral. La metodologia utilitzada ha estat l'extracció de dades a través del procediment d'enquestes a pares i esportistes de l'edat mencionada. L'ambient familiar és un dels principals factors d'influència en la transmissió de valors i percepció de l'esport, per tant no basta que entrenadors i mestres facin un treball d'educació en valors, ha de ser un treball coordinat amb les famílies. La seva implicació en l'esport resultarà clau per determinar quins valors s'atribueixen a les noves generacions.

Paraules clau: Esport, educació, valors, ensenyament, societat.

Abstract

Values are sets of ideas that help guide the individual path of each person. These are based on beliefs and experiences they live, which are transmitted by the society in which one lives and especially by the closest pertinence groups. Values help to choose certain thoughts, behaviours to designate what is right and what is not. The stage of childhood, from 6 to 12 years, cognitive development allows us to assimilate and understand the world that surrounds us, in parallel appears the School sport, which is one of the attributes of values par excellence, where Elite sport indirectly determines it. The objective of the work is to investigate how it affects sports in the family with athletes ages 6 to 12 and how they act in the sports world. On the other hand, it is to demonstrate school sport as a great tool to guarantee an integral education. The methodology used was the extraction of data through the peer and athletes survey procedure of the mentioned age. The family atmosphere is one of the main factors influencing the transmission of values and perception of sport, so it is not enough for coaches and teachers to do an education in values work, it must be a work that is coordinated with families. Their involvement in sport will be key to determining what values are attributed to new generations.

Keywords: sport, education, values, teaching, society.

Índex i paginació

Portada.....	1
Resum.....	3
Índex.....	4
Introducció.....	5
Objectius.....	7
Metodologia.....	7
Estructura i desenvolupament dels continguts.....	16
Conclusions.....	20
Referències bibliogràfiques.....	26
Annexos.....	28

Introducció

Avui en dia hi ha un consens mundial sobre els beneficis que aporta l'activitat física moderada en el nostre organisme. Molts estudis avalen que la realització d'activitat física de forma regular i periòdica, és essencial per prevenir malalties i millorar la nostra salut. No tan sols això, sinó que també contribueix a millorar la qualitat de vida i a perllongar-la.

La gran majoria de publicacions de caràcter científic estan d'acord en que aquesta presenta nombrosos beneficis sobre el nostre cos. D'acord a aquests estudis, el Ministeri de Salut, Consum i Benestar Social espanyol destaca els següents beneficis de l'activitat física.

En l'àmbit fisiològic

- Enforteix la musculatura i millora el llindar de fatiga en l'esforç.
- Augmenta la densitat òssia.
- Redueix el risc de patir malalties cardiovasculars, càncers i diabetis.
- Regula el pes corporal i ajuda a prevenir el sobrepès i l'obesitat.

En l'àmbit psicològic

- Millora l'estat anímic.
- Redueix l'estrès.
- Disminueix la possibilitat de patir ansietat i depressió.
- Millora l'autoestima.

En l'àmbit social

- Fomenta l'autonomia.
- Ajuda a la integració social.
- Augmenta l'empatia.

Tot i tenir aquestes evidències científiques, conegudes arreu del món per un gran sector de la població, molta gent segueix creient que l'activitat física sols és apta per certs perfils de persones.

L'activitat física no diferencia entre gènere i edat. El que marca la diferència és la societat i els estereotips que la regeixen. Molts cops es deixa de fer activitat física o esport, perquè està "mal vist" dins la societat o perquè no és habitual que certes persones realitzin aquelles activitats en un moment determinat de la seva vida. Moltes persones tenen interioritzades i

acaten aquestes normes estereotipades, la qual cosa molts cops produeix un abandonament de l'activitat física sense un motiu prou concís.

Per altra banda, existeix la creença que només l'activitat física enèrgica o l'esport a gran intensitat compten com a activitats saludables. Això dista de la realitat, la qual afirma que, per realitzar activitat física que ens ajudi a mantenir i millorar el nostre estat de salut, no es necessita cap equipament especial o habilitat per l'esport. Basta amb realitzar trenta minuts d'activitat física moderada almenys 4 cops per setmana.

Tots aquests beneficis també contribueixen al desenvolupament integral dels infants i adolescents, els quals, a través de l'activitat física i la pràctica esportiva, adquireixen una ètica amb valors i normes morals acords al que veuen i experimenten.

Així com gran part de la població valora positivament l'esport i l'activitat física com a part d'un estil de vida saludable i enriquidor, perquè no es té en compte també el caràcter educador social que tenen aquestes pràctiques?

Aquest ha estat el problema identificat, el qual tractarà el treball en qüestió i del qual s'ha extret la principal hipòtesi.

La hipòtesi del treball es centra a demostrar que l'activitat física i l'esport, van lligats de la mà amb l'educació. Que els infants practiquin activitat física o esport, és tan important com el fet d'anar a l'escola.

Per aquest motiu el treball es centra en com l'esport ha de ser partícip de l'educació de persones. Més concretament en l'àmbit de l'esport en l'etapa escolar.

L'objectiu principal d'aquest treball és manifestar la necessitat de veure i reconèixer l'esport com a eina educadora, a través de la qual els infants i adolescents prenen uns valors i normes morals que els ajuden a ser conseqüents amb la realitat que els envolta. On això els ajudi a adquirir una ètica acord a una societat cívica i educada.

Objectius

Objectius Generals

- Analitzar l'impacte de l'esport dins la vida dels fillets/es.
- Recopilar informació de com entenen l'esport els fillets/es i les famílies.

Objectius Específics

- Sensibilitzar de la importància de l'esport en l'edat escolar.
- Demostrar que l'esport és una eina important en l'educació i la transmissió de valors.

Metodologia

Preguntes d'investigació

Per poder iniciar el treball s'ha partit d'una sèrie de preguntes que de mica en mica s'han anat contestant i alhora han generat altres qüestions igual o més importants que les inicials.

“Què vull saber? Què vull investigar? Què vull transmetre?”

Un com es van resoldre aquestes incògnites de la primera fase, van aparèixer altres de més importants que van servir de base per a l'elaboració del treball.

“Quin problema identific? Quina part m'interessa? Com ho investig? Què conec? Com ho treball?”

Aquestes preguntes de la segona part van ser les més difícils de contestar, però després d'haver treballat i extret la informació que creia oportuna, van arribar les preguntes clau per tancar el treball.

Què he extret? Com ho expòs? Són els resultats esperats? Com ho interpret? S'ha entès?”

A partir de totes aquestes preguntes s'ha estructurat la informació del TFG.

Per ordenar i estructurar el treball de manera que no quedés massa genèric, es van establir una sèrie de preguntes que van realitzar la funció de guia i van permetre seguir la línia metodològica de forma clara.

- Fins a quin punt, programes del govern, consell o ajuntament repercuteix realment en una millora de la percepció, envers l'esport com a eina de transmissió de valors?
- Els diversos col·lectius de persones participen de la pràctica esportiva i venen d'acord amb el fet d'entendre l'esport com una eina educativa?
- Quina és la seva idea de l'esport?
- Què busquen les famílies i els fillets/es quan realitzen esport?
- Si no realitzen esport, quins són els motius?
- Per a ells és una càrrega més o gaudeixen practicant-lo?
- En el futur, els fillets/es es veuen practicant esport?
- Els diversos col·lectius vinculen l'educació amb la pràctica esportiva?

Totes aquestes preguntes estan subordinades a dues grans preguntes que han servit com a fil conductor de tot el treball.

- **Com contribueix l'esport en relació a l'educació integral d'una persona?**
- **Com es pot aconseguir una pràctica esportiva que garanteixi persones compromeses, implicades i responsables amb la societat?**

Aquestes preguntes han ajudat a tenir una visió més clara i precisa de la realitat envers la concepció de l'esport. A partir d'allà s'han pogut extreure les conclusions pertinents.

Hipòtesi

L'avanç continu en matèria científica i tecnològica i la societat canviant, accelerada per tots aquests descobriments, fa que els coneixements quedin obsolets en un breu període de temps. Part dels coneixements que adquireixen els alumnes avui en dia a l'escola, no els serviran en les feines que realitzin a la vida adulta.

Això està obligant als docents, ho hauria de ser així, a focalitzar l'ensenyament en aspectes que sigui d'utilitat a l'alumnat al llarg de la seva vida. Com per exemple el desenvolupament de les competències d'aprendre a aprendre, saber pensar, saber investigar, respectar les opinions dels altres, aprendre a cooperar, aprendre a seleccionar informació, desenvolupar l'esperit crític, aprendre a expressar-se.

Per altra banda existeix una crisi social de valors, entre el que èticament s'hauria d'ensenyar i fer i el que resulta més plaent i útil a nivell personal. Aquesta segona dimensió, la dimensió del "Jo", de cada cop està agafant més força. Els valors de l'individualisme, el desig de la

resposta immediata, la riquesa material, el reconeixement personal entre altres estan fent desaparèixer valors essencials per al bon funcionalment de la societat. Com són l'esforç, l'honestat, el respecte, la justícia o la solidaritat.

Tot això ve determinat per la pressió social per a preparar joves altament qualificats en qualsevol aspecte de la vida, fomentat un esperit altament competitiu que minva molts dels valors essencials necessaris en un estat del benestar.

Arreu de les preguntes d'investigació elaborades i de les observacions i evidències que tenim avui en dia sobre aquests fets, la hipòtesi es centra en una hipòtesi:

- **Les conseqüències en l'àmbit esportiu en relació als valors apresos.**

La idea del treball és investigar si hi ha relació entre les conductes dels joves esportistes i dels valors que tenen assimilats, per posteriorment extreure una conclusió de quins són els valors òptims per treballar en l'esport escolar.

Modalitat del treball final de grau

El TFG es basa principalment amb el mètode empíric, el qual es complementarà amb treball de revisió i investigació bibliogràfica per verificar o desmentir les hipòtesis.

El treball empíric és un model centrat en la pràctica, experiència i investigació basada en l'observació d'evidències. Les investigacions empíriques es duen a terme per resoldre hipòtesis plantejades sobre temes concrets.

Per què s'ha optat per realitzar un treball empíric?

El treball empíric permet comprovar o refutar la hipòtesi plantejada a partir de la recollida d'informació i dades per així poder corroborar o desmentir la hipòtesi inicial.

Aquest mètode, a través de les proves, permet dotar a la investigació d'un caràcter més objectiu el qual llavors es podrà lligar a l'experiència subjectiva per poder extreure unes conclusions més acotades.

Alguns dels avantatges del mètode empíric són:

- Comprendre i donar resposta a les hipòtesis plantejades
- Respectar els diversos punts de vista contextuals.
- Permetre construir sobre fets verídics.

- Compleix amb els estàndards d'investigació professionals.

Per a realitzar el treball, s'ha seguit un estructura d'acord a les investigacions empíriques, la qual ha permès organitzar els continguts per parts i així poder extreure la informació de manera més eficient.

L'esquema de l'estructura de treball ajuda a seguir una línia metodològica pautaada i estructurada, de manera que la informació i les diverses passes per a l'elaboració queden dividides en espais adequats per a la seva interpretació.

Esquema n° 1- Estructura del treball empíric.

Títol	Breu i clar. Inclou les paraules més rellevants del treball
Resum	El llenguatge és coherent i comprensible. Explica el problema i l'objecte de la investigació. Recull la metodologia utilitzada en la investigació. També explica els principals resultats d'aquesta amb dades estadístiques.
Introducció	Justifica el treball d'investigació i va des de la part coneguda, es proposa una nova orientació a partir d'una qüestió o problema, els quals són la justificació del treball d'investigació.
Mètode	En aquesta part s'explica com s'estudia la qüestió principal de la investigació i com es vinculen les hipòtesis plantejades amb aquesta. En aquest apartat apareix tot el relacionat amb mostra, participants, instruments d'avaluació, procediments i disseny d'investigació.
Resultats	En aquest apartat s'observen, organitzen i analitzen els resultats obtinguts de la investigació. Tot això per valorar si els resultats donen resposta a les preguntes plantejades de la hipòtesi.

Discussió	Apareixen possibles preguntes que han sorgit en el transcurs del treball. Es comparen els resultats obtinguts amb altres estudis anteriors sobre el tema.
Conclusió	Es confirmen o desmenteixen les hipòtesis. Es descriu la manera en que poden repercutir les conclusions en el tema d'estudi i proposa futures línies d'investigació.
Referències	En format APA. Sobre estudis acadèmics actuals.
Annexos	Es presenten els instruments d'avaluació utilitzats. (enquestes)

Taula recuperada de <https://www2.uned.es/maltrato/inves/TFM/trabajosempiricos03criteriosOK.pdf>.

Reelaboració pròpia a partir de les pautes marcades per a l'elaboració de treballs empírics. (APA, 2002; León y Montero, 2003; modificat).

Concretament aquest treball es centra en la part empírica d'investigació i observació d'evidències per verificar o desmentir la hipòtesi plantejada. On dins aquesta modalitat s'han utilitzat dos mètodes:

El mètode de mesurament

El mètode de mesurament empíric s'utilitza per obtenir dades objectives i proves numèriques, sobre una certa qualitat d'un objecte d'estudi. En aquest mètode es comparen magnituds, s'assignen valors numèrics a determinades propietats de l'objecte, s'avaluen i es representen. Tot això sostingut per procediments estadístics.

El mètode d'observació científica

Aquest mètode permet conèixer la realitat subjectiva dels subjectes d'estudi, a través d'uns descripció conscient de la realitat física del seu entorn.

Per realitzar un treball empíric de qualitat s'ha de seguir les següents etapes:

Esquema nº 2 – Passes per a l'elaboració del treball empíric.

1	Observació	Recollir i organitzar els fets empírics per preparar les hipòtesis.
2	Inducció	Procés pel qual es formulen les hipòtesis.
3	Deducció	Deduir les conseqüències a partir de les dades empíriques obtingudes.
4	Proves	Provar les hipòtesis amb les noves dades obtingudes.

5	Avaluació	Realitzar l'avaluació dels resultats obtinguts.
---	-----------	---

Elaboració pròpia.

El mètode al ser una investigació basada en les evidències, es recolza en la recollida i anàlisi de totes les dades empíriques possibles. Això permet conèixer un determinat fenomen amb una perspectiva i profunditat més acurades, envers els estudis individuals, ja que aquests solen tenir visions subjectives de cada subjecte, el que dificulta obtenir una visió nítida de la realitat.

Tipus d'avaluacions empíriques

Les enquestes

S'ha optat per realitzar enquestes com a mètode d'avaluacions empíriques, ja que aquests són estudis retrospectius, on la seva intenció és documentar relacions i resultats. Aquest tipus d'avaluació àgil i molt útil per extreure una gran quantitat d'informació que posteriorment s'analitzarà.

Justificació

L'objectiu és conèixer els valors de referència dels participants dins el context esportiu. Per aconseguir-ho es necessari disposar d'un instrument d'avaluació, que reculli de forma exhaustiva aquest sistema de valors. Tal com indiquen (Ortega, Calderón, Palao y Puigcerver, 2009) "El cuestionario se revela como el instrumento más adecuado, dado que éste proporciona información relevante y demanda poco tiempo para su aplicación".

Procediment

Per estar segurs de la validesa i formulació de les preguntes, s'ha demanat quatre persones especialitzades en el món educatiu i esportiu, que revisessin l'enquesta per poder adequar-la el millor possible a les mostres de la població corresponent.

Entre elles, dues persones llicenciades a l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC). Lluís Simonet Sureda, actual coordinador i entrenador del Club Esportiu Penya Ciutadella i Josep Juaneda Mercadal, del qual destacar la direcció del programa vigent des de 2012 "Esport per a l'Edat Escolar" del Consell Insular de Menorca. També destacar el

valor afegit del Màster en Gestió Esportiva de l'INEF de Catalunya amb el que compta i els nombrosos estudis esportius que ha realitzat al llarg de la seva trajectòria professional.

A part s'ha preguntat a dos Mestres d'Educació Física de primària de l'escola de Margalida Florit, el Pere Mesquida i l'Ivan Orfila.

Els quatre compte amb més de 10 anys d'experiència en alguns àmbits amb contacte directe amb joves esportistes. Com són entrenaments, gestió d'equips i classes a alumnat de primària.,

Selecció de mostra i recollida de dades

Els procediments que s'ha portat a terme en aquesta investigació per a l'extracció i la recopilació de dades han estat les enquestes ha estat el següent.

La primera part s'ha centrat en trobar una població representativa que ajudés a resoldre la incògnita de la hipòtesi.

Enquesta n° 1 – Esportistes de 9 a 12 anys (inclosa en l'apartat d'annexos)

Resum Selecció de mostra

- *Població:* Finita, és la que es pot contar i estudiar als integrants amb gran facilitat.
- *Factors d'inclusió i exclusió:* Els factors d'inclusió principals són jugadors/es compresos entre l'edat de 9 a 12 anys, familiars propers i entrenadors o directius del club.
- *Tipus de mostra:* Mostratge aleatori. Dins d'aquest s'ha utilitzat el mostratge estratificat, el qual es caracteritza per dividir a la població en grups de característiques preestablertes i llavors s'elegeixen a l'atzar als participants que s'estudiaran.

Llavors es va optar per agafar una mostra de fillets i filletes d'entre 9 i 12 anys de l'escola de Margalida Florit. La idea d'agafar la mostra a partir de l'escola va sorgir arreu del període de pràcticum d'educació física que estava realitzant.

Dins el període lectiu es van poder dur a terme les enquestes, de manera que, totes es realitzarien dins un entorn controlat per a garantir unes dades més reals i verídiques.

La mostra es va fixar en l'alumnat de 2n cicle de 4t, 5è i 6è de primària. Com que ja tenen una capacitat de raonament prou elevada per contestar enquestes personals i reflexionar sobre les preguntes d'aquestes.

Posteriorment es va procedir a fixar el nombre del mostratge i l'elecció d'aquest. El nombre es va fixar en 90 enquestes individuals amb un únic requisit per participar.

- Estar federat o formar part d'un club esportiu.

Aquest requisit s'ha instaurat per poder respondre de forma més acotada a les preguntes formulades en les enquestes. Si una persona no forma part d'un club, moltes de les preguntes no podran ser contestades i l'estudi perdria dades rellevants.

La distribució de l'enquesta s'ha fet a través d'un mostratge aleatori dins del criteri estipulat. Per fer aquesta distribució s'han dividit les 90 enquestes en 6 parts, per abastar les dues línies que presenta l'escola a 2n cicle. D'aquesta s'han repartit 15 enquestes a cada curs de 2n cicle i l'elecció per a la seva realització ha estat aleatòria i voluntària. L'elecció de 90 mostres ha vingut donada pel fet de poder realitzar un estudi prou ample per atracar-nos a la realitat que es viu al municipi de Ciutadella. Tampoc s'ha pogut fer més extens perquè a l'escola no haguéssim trobat prou alumnes federats que poguessin contestar les enquestes. Matisar que tots els participants han contribuït de bon gust a la realització de les enquestes i que l'escola ha facilitat poder dur-ho a terme, oferint un temps per contestar de forma en línia les enquestes preparades.

Curs	4t A	4t B	5è A	5è B	6è A	6è B
Nº enquestes	15	15	15	15	15	15

Per a l'elaboració de les preguntes de *l'Enquesta nº1 – Esportistes de 9 a 12 anys*, s'han utilitzat de guia, pautes i idees de l'estudi *Cuestionario de Valores en los Deportes de Equipo (CUVADE)* de Ruíz, J. L., Ponce de León, A., Valdemoros, M.A., Sanz, E. (2017). Amb l'objectiu d'elaborar preguntes adequades al vocabulari utilitzats pels nens i nenes d'aquesta franja d'edat.

Enquesta n° 2 – Famílies (inclosa en l'apartat d'annexos)

Resum Selecció de mostra

- *Població:* Finita, és la que es pot contar i estudiar als integrants amb gran facilitat.
- *Factors d'inclusió i exclusió:* Els factors d'inclusió principals són jugadors/es compresos entre l'edat de 9 a 12 anys, familiars propers i entrenadors o directius del club.
- *Tipus de mostra:* Mostratge aleatori. Dins d'aquest s'ha utilitzat el mostratge aleatori simple. El qual es caracteritza per l'elecció dels subjectes a partir d'una llista preestablerta homogènia. El caràcter d'homogeneïtat establert per l'enquesta n° 2 la hi dóna la característica de pares i mares els quals els seus fills estiguin inclosos dins la mostra de l'*Enquesta n° 1 – Federats de 9 a 12 anys*.

El nombre d'enquestes fixades per la mostra ha estat de 45, de manera obtenim la meitat del mostratge de l'enquesta n°1.

Per a realitzar la segona enquesta, s'ha procedit, a través dels participants de la primera enquesta, ha traslladat la petició de la realització d'una enquesta anònima per obtenir informació rellevant d'aquest estudi en relació a les actuacions dels pares i mares en l'àmbit educatiu dels seus fills/es.

32 pares i mares van accedir a la realització de l'enquesta, 5 professores de l'escola de Margalida Florit que complien el requisit i les mateixes professores van contribuir a passar l'enquesta a 8 persones que complien els requisits. D'aquesta forma vam arribar als 45 subjectes del mostratge.

L'objectiu d'aquesta segona enquesta és descobrir de quina manera es vinculen, participen o interactuen en els clubs dels seus fills i filles, d'aquesta manera podrem extreure informació rellevant als valors familiars i posteriorment analitzarem si aquests influeixen en com actuen els seus fills en l'àmbit esportiu.

Curs	4t A	4t B	5é A	5é B	6é A	6éB	Persones exteriors
Nº enquestes pares/mares	3	4	6	6	7	6	8

Per a l'elaboració de les preguntes, s'ha seguit els blocs marcats d'acord a l'estudi per a l'elaboració de qüestionaris sobre pares i mares en l'esport (*CHOPMD*) de Garrido, M.E.;

Romero, S.; Ortega, E.; Zagalaz, M.L. (2010). Això ha facilitat l'elaboració de les preguntes per extreure una informació d'interès i de qualitat per elaborar l'enquesta.

Les preguntes s'han dividit en 7 blocs conceptuals.

1. Relació dels pares/mares amb el tècnic
2. Nivell de satisfacció amb l'entrenador/a
3. Relació esportiva entre pares/mares i fills
4. Nivell d'implicació de pares/mares amb la vida esportiva dels fills
5. Interès dels pares/mares en relació als entrenaments i partits
6. Actuació dels pares/mares en els entrenaments i partits
7. Relació i importància dels estudis envers a l'esport
8. Valors destacats que atribueixen a l'esport

L'elecció de les preguntes de “*Enquesta n° 2 – Famílies*” ha anat subordinada a les idees esmentades per a l'elaboració de l'*Enquesta n° 1 – Esportistes de 9 a 12 anys*. D'aquesta forma es pretén seguir una lògica i fil conductor per poder connectar idees i conclusions posteriorment.

Estructura i desenvolupament dels continguts.

Marc Teòric

Hi ha moltes definicions de què és l'esport, cada una amb matisos particulars dels autors, però hi ha una sèrie de característiques que va exposar Hernández Moreno en la seva tesi de 1994 *Fundamentos del deporte. Análisis de las estructuras del juego deportivo*, la qual utilitza Castejón (2004), per explicar senzillament què és l'esport i quines característiques són atribuïbles a qualsevol pràctica esportiva.

- És un joc reglat.
- Té característiques que el detallen.
- Hi ha activitat física
- Té una sèrie de regles per als participants.
- Habitualment dotat de competició.
- Tots els elements s'interrelacionen.

L'esport va més enllà de totes aquestes característiques, tal com podem observar en La Carta Europea de l'Esport (Unisport, 1992), la qual el defineix com: "Totes les formes d'activitats que, a través d'una participació, organitzada o no, tenen com a objectiu l'expressió o la millora de la condició física o psíquica, el desenvolupament de les relacions socials i l'obtenció de resultats en competició de tots els nivells".

Per tant aquest té compren totes les característiques i concepcions clàssiques que coneixem d'ell, però també expressa un àmbit essencial on les persones es desenvolupen, relacionant-se i socialitzant.

Tal com expressa la Carta Europea de l'Esport, aquest no sols s'ha d'entendre com a la realització d'activitat física per a dur un estil de vida saludable, o la realització d'una activitat reglada de caràcter competitiu. També és una eina de socialització, d'aprenentatge, de transmissió de valors, que permet contribuir en l'educació de les persones.

En primer lloc s'ha de diferenciar entre l'esport d'elit o competitiu, amb l'esport escolar o formatiu. Segons Blázquez (1995), l'esport educatiu o formatiu "constituye una verdadera actividad cultural que permite una formación básica, y luego, una formación continua a través del movimiento" (p.19). Entès d'aquesta forma, l'esport escolar proposa metes més educatives i pedagògiques que no pas aspectes competitius de l'esport d'elit. (Corrales, 2009). Dit això s'ha d'entendre que l'esport no és educatiu per si sol, la metodologia que s'utilitzi serà la qui establirà si aquest ho és.

D'igual manera que les famílies ensenyen hàbits físics, psicològics i socials als seus fills, els educadors en els centres escolars i en les instal·lacions esportives han de seguir el mateix camí, per garantir un òptim desenvolupament integral dels joves.

Gutiérrez (1995a) va demostrar que a partir dels 13 i 14 anys, el valor de l'agressivitat i individualitat, començava a guanyar força per damunt d'altres valors socials. Això s'observa en un major nombre de conflictes en aquestes edats, la qual cosa, molts cops, desemboca en un abandonament de la pràctica esportiva en aquestes edats. Causant un augment del sedentarisme i una crisi de valors.

Per tal d'abordar aquests problemes s'ha d'entendre la pràctica de l'esport des d'una triple perspectiva. Àmbit motor, àmbit cognitiu i àmbit afectiu-social. (Limonés, 2001). Des d'aquesta perspectiva, es podrà actuar dins tot el context de desenvolupament integral de la persona.

Des de l'àmbit motor, tal com expressa Sallis, McKenzie, Beets, Beighle, Erwin i Lee (2012), l'esport ha de contribuir la millora d'aspectes qualitius i quantitius del moviment a través de les condicions físiques bàsiques (força, velocitat, resistència i flexibilitat). Així com les coordinatives (equilibri, agilitat, percepció espai temporal, etc.)

Acord a l'estudi de Kulinna, Brusseau, Cothran i Tudor-Locke (2012), l'àmbit cognoscitiu ha de crearesquemes mentals de les diverses habilitats motrius implicades. Interioritzant els principis comuns dels esports i entenent els reglaments bàsics i les tècniques específiques de cada esport.

Des de l'àmbit afectiu-social s'ha de distingir entre l'esport individual i el col·lectiu. Els individuals fomenten valors com l'esforç personal, perseverança o coneixement propi de les limitacions, mentre que els col·lectius es centren en desenvolupar la solidaritat, l'amistat o la cooperació (MacPhail, Kirk i Kinchin, 2004).

Tal com explica Vázquez (2001) en el seu treball, per conèixer el paper de l'esport en la societat actual s'ha d'entendre les funcions d'aquest.

Transmissor d'ideologies. On l'esport és utilitzat com a símbol local per fer que un gran grup de persones interioritzin el missatge i les actuacions del seu equip.

Generador d'economia. Forma part del sistema capitalista amb un clar rol d'objectiu comercial. L'esport espectacle, és la màxima expressió dels beneficis de grans promotors i clubs, el qual incideix directament en la transmissió de valors sobre els nens i joves.

Promotor de salut. És àmpliament conegut el rol de previsor de patologies i problemes de salut, així com el de rehabilitador per aconseguir el normal funcionament de l'aparell després d'una lesió.

Integrador social. Afavoreix la multiculturalitat i eliminant les barreres socials a través de la pràctica esportiva en entorns d'igualtat de condicions.

Educador. Utilitzant el moviment com a eix fonamental de l'educació, es transmeten valors positius com esforç, cooperació, autonomia, responsabilitat, solidaritat, així com hàbits i comportament saludables que contribueixin a la formació integral de les persones.

Per poder dur totes aquestes característiques a la pràctica és fonamental l'educació dels fillets i les filletes. És a dir, les diverses situacions educatives que ofereix l'esport, no sorgeixen per si soles, els educadors, tant professors, pares com entrenadors han d'intervenir perquè és

diguin a terme. Tal com indiquen Contreras, Torre i Velázquez (2001), és necessari dedicar un temps i esforç per part dels educadors per promoure, reflexionar i analitzar les situacions i conductes que sorgeixen durant el joc i quin significat i valor social tenen aquestes.

“La sana competitividad es la que nos lleva a esforzarnos, a dar lo mejor de nosotros mismos, a progresar, a buscar nuevas estrategias para superarnos, a descubrir y aprender de nuestros errores y a buscar nuevas soluciones para mejorar. Sin ella no progresaríamos” (Ramón-Cortés, 2011, p. 24).

“Competir no és dolent, sempre i quan es sàpiga que es competeix contra un mateix. No té sentit comparar-se amb els demés, perquè cada persona és única i irreplicable. Si el que volem es millorar, ens hem d’agafar a nosaltres mateixos de referent i avaluar el nostre progrés i creixement personals.” (Pep Guardiola).

Tal com indica Álvarez de Mon (2012) "el partido interior que jugamos con nosotros mismos es el único que merece la pena (...), ahí es donde de verdad gano o pierdo." (p. 37).

D’acord a aquestes referències queda clar que el fet de competir no és dolent en si, el dolent és confondre la competició en un acte contra terceres persones. En relació als resultats obtinguts de l’enquesta, es veu que la competició pròpiament entesa com a enfrontar-se a un altre equip, està molt arrelada en els valors i costums dels fillets/es. Per tant els diferents col·lectius educadors han de fer un esforç per donar a entendre als fillets/es i joves que la millor forma de competir i progressar és a través de l’autoconeixement i d’un mateix.

Per altra banda, tal com apunta Duran (2013), els contravalors de l’esport en la majoria de casos es generen en els nuclis familiars, on la pressió dels pares junt amb els valors apresos dels mitjans de comunicació de masses, fan que els joves esportistes entenguin l’esport d’una manera inadequada per a la seva edat.

L’estudi estadístic de Sánchez-Miguel, Pulido, Amado, Leo, Sánchez-Oliva i González (2013), sobre els perfils de comportament dels pares en l’esport que practicaven els seus fills donen suport a aquesta afirmació.

La pressió dels pares sobre l’àmbit esportiu dels seus fills/es és un fet generalitzat, el qual s’ha pogut veure en la informació extreta de les enquestes d’aquest treball. Crear un entorn on existeixi un control psicològic per part dels pares i mares a damunt els seus fills/es, genera conseqüències psicològiques negatives en els joves, com són la falta de motivació, avorriment i falta de compromís entre altres. (Soenens i Vansteenkiste, 2010).

El control psicològic fa referència a comportaments dels pares cap als fills com són avergonyir, fer gran pressió, no implicar-se amb les seves activitats, etc., que repercuteixen directament en l'ètica i els valors (treball, respecte, confiança, tolerància, etc. Això repercuteix en un increment de la taxa d'abandonament esportiu. (Sánchez-Miguel, 2010).

Per contrari, en la comunitat científica hi ha consens general sobre els beneficis del suport cap als fills en valors d'autonomia, foment de les relacions socials i autodeterminació, els quals ajuden a adquirir un desenvolupament satisfactori dels seus fills en l'edat adolescent. (Sheldon i Filak, 2008).

Són molts els autors que durant molt de temps, defensen la pràctica esportiva com a excel·lent via pel l'ensenyament i en desenvolupament de valors socials i personals. Acord amb ells, l'estudi pretén reafirmar el caràcter humanitzador de l'educació, el qual juga un paper fonamental pel creixement maduratiu integral dels joves esportistes.

Tot i així, aquest pot ser portador de valors i contravalors i conjuntament amb el context i la metodologia que es posen en pràctica, són els que determinen si l'esport és una vertadera activitat educativa.

Conclusions

Discussió

Es relacionaran els resultats amb la hipòtesi plantejada i amb els objectius proposats. Posteriorment s'inclouran aspectes com l'afirmació o negació de la hipòtesi i si els objectius s'han aconseguit assolir. També apareixeran reflectides les coincidències o desacords amb altres investigacions.

Per una banda els resultats obtinguts de les enquestes realitzades a les mostres corresponents i el treball d'investigació de recerca han donat resposta a la majoria d'objectius plantejats de manera satisfactòria, el que paral·lelament ha permès treure relacions relacionades amb les preguntes clau del treball i la respectiva hipòtesi.

Preguntes Clau

- Com es pot aconseguir una pràctica esportiva que garanteixi persones compromeses, implicades i responsables amb la societat?
- Com contribueix l'esport en relació a l'educació integral d'una persona?

Hipòtesi

- Les conseqüències en l'àmbit esportiu en relació als valors apresos.

Referent a la hipòtesi no es pot afirmar ni desmentir el fet que els valors apresos dels fillets/es sigui determinant en l'actuació d'aquests en l'àmbit esportiu. Això és degut al fet que tot i que les mostres són adients a l'estudi plantejat, la població no és suficientment gran, com a perquè aquestes evidències puguin ser representatives de la realitat.

Conclusions i propostes

Relacions establertes

El que si s'ha observat, és que hi ha una lleugera tendència a la diferència entre els valors i contravalors en relació a les actuacions esportives marcades per famílies i esportistes.

S'ha observat que els enquestats que tenien valors més representatius a l'egoisme, eren més propensos a tenir unes conductes competitives en l'esport, en canvi els enquestats que s'identifiquen amb valors més cooperants donen una major importància a la consecució de metes col·lectives.

S'ha observat que de la suma dels esportistes iniciats abans dels 5 anys (6,3%) i els iniciats entre 5 i 7 anys (6,3%) hi ha un 74% que es correspon a la iniciació esportiva per part dels pares, que compta amb un sorprenent (29,4%). És a dir, que 3 de 4 nens i nenes iniciats abans dels 7 anys a la pràctica esportiva, ho han fet per obligació dels pares. El fet de fer esport ha de ser per diversió i gust personal, no per obligació. No sabem les causes d'aquestes decisions, però com s'ha vist en les investigacions, molts cops l'obligació, genera un sentiment de rebutj, per tant deixa entreveure que pot ser aquestes persones no estan o estaven en el moment, massa contentes amb la decisió.

A través de les enquestes s'ha trobat una relació important amb el grau d'intencionalitat d'abandonament de cara al futur (12,2% *vol deixar-ho* i 23,5% *no ho sap*). Relacionat amb el sentiment d'acceptació i respecte per part dels companys (10,5% *mai es sent respectat* i 26,3% *sols a vegades*). Estem parlant que 1 de cada 3 esportistes, pot ser que el pròxim any no practiquin esport. Per altra banda d'aquests indecisos més els que no volen seguir practicant esport, hi ha una concordança del 77% amb els enquestats que no es senten massa

respectats. Són cotes alarmants que deixen entreveure la necessitat d'aplicar metodologies més inclusives i optar per ensenyar valors més cooperants que ajudin a canviar aquestes realitats.

També entre en joc el paper de l'entrenador/a en la intencionalitat de l'abandonament. El 59% dels qui dubten en deixar-ho o no volen seguir la pròxima temporada marca estar poc o gens content amb l'entrenador/a, el que ens indica que el problema erradica en la insatisfacció general en la pràctica esportiva, no sols en un aspecte.

Seguint amb la figura de l'entrenador/a, s'observa que el 81% dels fillets/es que han contestat que estan gens o poc a gust amb l'entrenador diuen que tan sols a vegades fan cas a l'entrenador/a. El que fa preguntar-se quin deu ser el motiu que una mostra tan gran de gens descontenta, voti que ells mateixos no fan el que se'ls demana. Dos dels motius que s'han formulat són: No ho fan perquè estan descontents amb el treball de l'entrenador/a? O estan descontents perquè no han assolit les tècniques o habilitats necessàries per desenvolupar aquella tasca i en conseqüència no ho fan? És una estadística curiosa per la qual no s'han trobat respostes.

Per altra banda hi ha una relació molt elevada amb els que han marcat valors pròpiament competitius i les respostes de voler seguir practicant esport (84%). El que demostra que els esports en edat escolar estan més enfocats a satisfer les necessitats competitives dels esportistes que no les formadores.

Seguint amb les relacions de competició s'observen que la gran majoria (76%) dels que han optat per valors competitius han marcat que prefereixen guanyar i estar descontent, que no pas perdre i estar content.

Pel que fa als enquestats que prefereixen esports individuals (41%), la majoria prefereixen la competició envers als entrenaments amb un (89%). En canvi els enquestats dels esports col·lectius (59%) es decanten lleugerament pels entrenaments amb un (55%). Això demostra la demanda competitiva que hi ha a l'edat escolar. Els d'esports col·lectius, al poder interactuar i "competir" entre els seus iguals, supleixen aquesta necessitat en els entrenaments.

En relació als pares i mares hi ha un 17,7% de pares que no coneixen a l'entrenador, així com un 42,2% que no assegura conèixer-lo poc. Es sobreentén que no sempre es pot anar als

entrenaments o partits per diverses raons, però un tan per cent tant elevat de desconeixement dels pares i mares respecte al màxim responsable dels seus fills quan estan

En relació als pares, destacar que en general no coneixen massa als entrenadors/es del seu fills/es. El que no es pot afirmar és el motiu d'aquesta estadística. Si és per desinterès dels pares/mares, política del club o preferències de l'entrenador/a. Hi ha moltes variables a tenir en compte per poder extreure informació més rellevant. El que si es pot dir, que la comunicació pel que s'ha vist en les enquestes no és massa elevat i molts cops per obligació.

La majoria de la gent assegura parlar amb l'entrenador/a quan hi ha problemes o per demanar informació, però les dades rellevants són que sols el 35% de la gent es preocupa per saber com es troba el seu fill i sols el 20% per saber si el seu fill progressa al llarg de la temporada. En darrer lloc apareix amb un 6,6% la gent que parla amb l'entrenador/a per conèixer que practiquen en els entrenaments. Aquestes dades representen perfectament el desinterès general dels pares/mares cap al que practica el seu fill/a. La majoria volen que el seu fill/a faci esport, tingui uns valors positius i sigui feliç, però poc s'impliquen per dur-ho a terme. Com s'ha vist en els estudis mencionats anteriorment, el suport i la preocupació dels pares/mares per l'esport dels seus fills/es és essencial perquè aquests puguin gaudir amb major garanties d'un esport i formació de qualitat.

Molta discrepància en la relació acadèmica/esportiva i amb l'absentisme dels entrenaments en èpoques d'exàmens o treballs. A destacar d'aquesta part el domini de l'escola per damunt l'esport. Una no ha d'anar subordinada a l'altre, han de ser complementàries. Per a realitzar una educació integral, s'ha de garantir també la pràctica esportiva. El fet de "castigar" als fills/es sense practicar esport, està demostrant per una part és un premi, una concessió per haver fet alguna cosa bé i per altra s'està demostrant que no és prou important en la societat, perquè una cosa important, mai es lleva, com el fet d'anar a l'escola.

En relació a com veuen el treball de l'entrenador, pares i mares estan bastant d'acord amb la manera de preparar els entrenaments i els partits, però per altra banda es solen enfadar bastant si els seus fills/es juguen menys temps que la resta de companys/es per tant crea una mica d'incertesa. Si estan d'acord amb com dirigeix i prepara les sessions, per què s'enfaden si juguen menys temps? Pot ser la pregunta no està del tot ben formulada o no van ser conscients d'aquesta reflexió en el moment de contestar-la. Matisar en aquest apartat que la perspectiva de veure els partits com a sessions diferents d'entrenament és errònia. Els partits compten com una sessió més d'entrenament, el qual es canvia el tipus de format de joc. Per

exemple, si una esportista entrena 3 sessions a la setmana de 1'5 hores i els caps de setmana juga un partit de 1h, al llarg de la setmana haurà realitzat 5,5h d'esport. Si afegim la variant, que aquest esportista no surt d'inici en el partit del cap de setmana i tan sols juga mig partit, estem parlant que passa de practicar 5,5h a 5h setmanals, menys d'una disminució del 10%. En el món esportiu és una cosa mala de fer entendre, ja que moltes famílies sols perceben i entenen el "premi" de la consecució del treball de tota la setmana i aquest per ells és la titularitat dels partits.

Per finalitzar sobre les relacions establertes, esmentar els valors elegits pels pares i mares. Els valors més destacats han estat pro valors, valors que milloren i garanteixen un esport de qualitat on els fills/es puguin gaudir d'una pràctica que garanteix una educació integral i responsable. La majoria de pares i mares coneixen i volen el millor pels seus fill/es, però amb això no basta. Hem de donar exemple amb accions que llavors els fills/es puguin incorporar com a fets morals i ètics adients a una bona educació.

Què passa quan l'ètica dels valors de la competició es sobreposen a damunt els dels valors de l'esport?

Per donar resposta a la pregunta ens hem de centrar a descobrir com s'assoleixen uns valors o altres en cada persona. Com a éssers vius tenim unes capacitats adquirides a través de la biologia i la genètica (factors hereditaris), així com uns trets físics característics marcats per aquestes. A més, no és sols el vessant físic el que ve marcat per la biologia, també el vessant cognitiu, el qual ens dóna de base unes capacitats que llavors s'aniran modelant durant el transcurs de la vida, en funció dels contextos dels factors socials en els quals visquem (familiars, econòmics, educatius i polítics). Tant factors hereditaris com socials es combinen amb els factors personals (interessos, ideals, aspiracions i autovaloracions) que són de caràcter intern a cada individu. La combinació de les parts és la que confecciona la nostra personalitat i l'acceptació d'uns o altres valors ètics.

Arreu de la hipòtesi causal proposada i amb ajuda de la informació obtinguda de les enquestes s'ha arribat a la conclusió que moltes són les situacions a l'esport escolar, on s'estan representant accions associades a l'esport professional i d'elit, els quals magnifiquen el comportament individualista i la consecució de valors perjudicials per a desenvolupar persones implicades amb la societat.

Això no ha de ser sols responsabilitat dels pares, tots els educadors, tant familiars, entrenadors/es com mestres, han de contribuir al desenvolupament integral dels nens/es

fomentant els valors positius, les actituds i els comportaments adients. Com poden ser l'esforç, el compromís, el treball en equip, la responsabilitat, l'autoconeixement, la convivència, l'empatia, el respecte i l'estil de vida saludable entre altres.

Tot això per garantir que els contravalors, típics d'esports d'elit i que tan arrelats té la societat avui en dia, no es manifestin en l'esport de formació en l'etapa escolar.

Com s'ha vist a l'estudi, l'esport té la capacitat de modelar el comportament de les persones, tant per a bo, com per a dolent. Un dels objectius d'aquest treball és fomentar l'esperit de l'esport com a mecanisme de consciència social, amb uns valors ètics i cívics adequats i deslligar-lo de les tradicionals competicions mancants de significat en etapes escolars.

Això s'aconseguirà no sols amb l'esforç dels educadors, sinó també amb el suport de les institucions governamentals, institucions educatives, famílies i clubs de forma cooperativa per donar a entendre que l'esport és més que competició, és una part essencial dins la societat.

Sembla que els darrers anys, des d'una perspectiva local, es promouen i impulsen campanyes d'educació a través de l'esport. Per exemple esment el programa d'Integrasport, el qual va posar en marxa el Consell Insular de Menorca el qual es defineix com: *“Un projecte del departament d'esports del Consell Insular de Menorca, emmarcat dintre del programa "Posem valors a l'esport", que es basa en oferir un suport als clubs esportius per treballar en la formació esportiva amb l'objectiu de fer de l'esport el millor vehicle del creixement personal.”*

Programes com aquests són grans iniciatives que segur ajuden a seguir amb la línia marcada del treball en relació a la concepció de l'esport. Dit això, no ha de quedar sols en un projecte d'ajuda com es presenta, sinó que ha de ser un projecte en el qual tots els clubs s'haurien d'adherir.

Això és degut al fet que la realitat d'aquests projectes són que moltes famílies que no hi vénen d'acord, sigui per desconeixement del programa o per no compartir els valors que proposen, canvien els seus fulls/es de club o es desenten de ell i en conseqüència participen menys en l'àmbit educatiu dels seus fills.

En canvi si des del consell es destinessin més mitjans a aconseguir que tots els clubs estiguessin inversos dins aquests programes, la realitat esportiva es transformaria completament.

El treball conclou expressant que les relacions establertes arreu de les enquestes, donen indicis a les afirmacions establertes per les investigacions esmentades durant el treball. Els quals ens indiquen que els valors que se li atribueixen a l'esport, o viceversa, els valors que l'esport atribueix als joves esportistes, condicionen no tant la pràctica esportiva.

Com s'ha explicat, la pràctica esportiva no es pot entendre com un element aïllat de l'esportista, forma part del seu estil de vida, per tant la conducta expressada en l'àmbit esportiu, segurament també anirà relacionada amb la manera d'expressar-se i comportar-se en altres aspectes de l'esportista. D'aquí a la importància de no tants sols educar a les escoles i a casa, també en els centres esportius.

Referències bibliogràfiques

Abella, C. P. (2010). Objectius i manifestació de valors socials i personals en l'esport juvenil segons esportistes, pares, entrenadors i gestors. *Apunts. Educació Física i Esports*. (101), 57-65.

Alvarez de Mon, S., *Aprendiendo a perder. Las dos caras de la vida*, Barcelona: Plataforma Editorial, 2012.

Castejón, F. J. (2004, Juny). Una aproximación a la utilización del deporte en la educación. *Lecturas: educación física y deportes*. Recuperat de <http://www.efdeportes.com/efd73/deporte.htm>

Contreras, O., Torre, E. i Velázquez, R. (2001). *Iniciación deportiva*. Madrid, Espanya: Síntesis.

Consell de Ministres Europeus responsables de l'esport. (1992). *Carta Europea de l'Esport*. Recuperat de <https://www.bienestaryproteccioninfantil.es/fuentes1.asp?sec=34&subs=439&cod=3118&page=>

Durán, J. (2013). *Ética de la competición Deportiva: Valores y contravalores del deporte competitivo*. *Materiales para la Historia del Deporte*, 11 (1), 89-113.

Folguera, C. (Ed.) (2013). *Els valors de l'esport*. Barcelona, Espanya: Notes.

- Gómez, A., Valero, A. (2013) Análisis de la idea de deporte educativo. *Revista de Ciências del Deporte*, Vol 9 (1), 47-57. Recuperat de: <http://www.e-balonmano.com/ojs/index.php/revista/article/view/106>
- Gutiérrez, M. (1995a). *Valores sociales y deporte. La actividad física y el deporte como transmisores de valores sociales y personales*. Madrid, Espanya: Gymnos.
- Gutiérrez, M. (1995b). El maestro como promotor de valores sociales a través de la actividad física. En P. L. Rodríguez y J. A. Moreno (Ed.), *Perspectivas de actuación en educación física* (pp. 45-60). Murcia, Espanya: Universidad de Murcia.
- Kulinna, P.H., Brusseau, T.A., Cothran, D. i Tudor-Locke C. (2012). Changing School Physical Activity: An Examination of Individual School Designed Programs. *Journal of Teaching in Physical Education*, 31 (2), 113-130. Recuperat de <https://journals.humankinetics.com/doi/abs/10.1123/jtpe.31.2.113>
- Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social. (2019). *Actividad Física y Salud. Guía para padres y madres*. Recuperat de <https://www.msbs.gob.es/ciudadanos/proteccionSalud/adolescencia/beneficios.htm>
- MacPhail, A., Kirk, D. i Kinchin, G. (2004). Sport education: Promoting team affiliation through physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 23 (2), 106-122. Recuperat de <https://journals.humankinetics.com/doi/10.1123/jtpe.23.2.106?mobileUi=0>
- Ramón-Cortés, F. (2011, 11 de Septiembre). Cuidado con la obsesión por ganar, *El País Semanal*, Recuperat de https://elpais.com/diario/2011/09/11/eps/1315722413_850215.html
- Sallis, F.J., McKenzie, T.L., Beets, M.W., Beighle, A., Erwin, H. i Lee, S. (2012). Physical Education's Role in Public Health: Steps Forward and Backward Over 20 Years and HOPE for the Future. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 83 (2), 125-135. Recuperat de <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6036633/>
- Sánchez-Miguel, P. A. (2010). *Estudio del abandono deportivo en escolares extremeños Universidad de Extremadura*. Badajoz, Espanya. Recuperat de <http://dialnet.unirioja.es/servlet/tesis?codigo=22550>

- Sánchez-Miguel, P. A., Leo, F. M., Sánchez-Oliva, D., Amado, D. i García-Calvo, T. (2013). The Importance of Parents' Behavior in their Children's Enjoyment and Amotivation in Sports. *Journal of Human Kinetics*, 36, 169–177. Recuperat de <http://doi.org/10.2478/hukin-2013-0017>
- Sheldon, K. M., i Filak, V. (2008). Manipulating autonomy, competence, and relatedness support in a game-learning context: new evidence that all three needs matter. *The British Journal of Social Psychology*, 47 (2), 267-283. Recuperat de <https://pdfs.semanticscholar.org/1932/6211fa6453398d8bb616c935bf521de0db99.pdf>
- Soenens, B., i Vansteenkiste, M. (2010). A theoretical upgrade of the concept of parental psychological control: Proposing new insights on the basis of self-determination theory. *Developmental Review*, 30 (1), 74-99. Recuperat de http://https://www.researchgate.net/publication/222125010_A_theoretical_upgrade_of_the_concept_of_parental_psychological_control_Proposing_new_insights_on_the_basis_of_self-determination_theory
- Vázquez, B. (2001). Deporte y educación. En B. Vázquez (coord.), O. Camerino, M. González, F. del Villar, J. Devís y P. Sosa. (Ed.), *Bases educativas de la actividad física y el deporte* (pp. 333-355). Madrid, Espanya: Síntesis.

11. Annexes

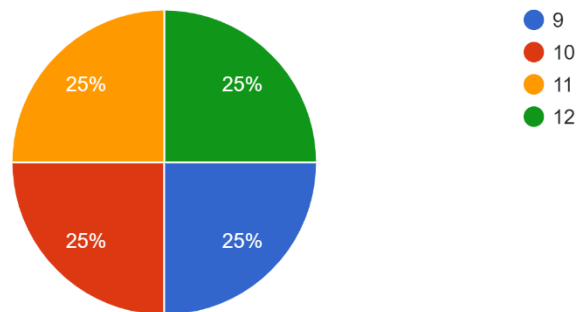
Enquesta nº 1 – Esportistes de 9 a 12 anys (Elaboració pròpia amb ajuda dels professionals de l'educació i l'esport citats abans.)

Aquesta enquesta va adreçada als esportistes de 9 a 12 anys federats o que participin en un club esportiu. La finalitat de l'enquesta és conèixer de quina manera percebeu l'esport per posteriorment fer un estudi relacionat amb els valors de l'esport.

L'enquesta és anònima. Ningú sabrà que heu contestat. De les respostes sols s'extrauran estadístiques.

Moltes gràcies!

Edat

Quin o quins esports practiques?

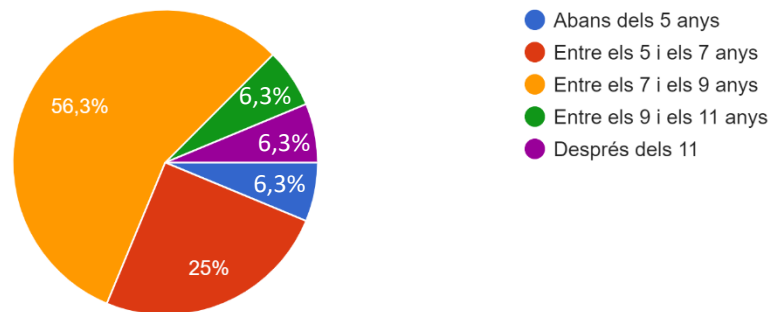
Fillets/es que practiquen un sol esport: **84** (93,4%)

Futbol (25)	Bàsquet (12)	Gim. Rítmica (9)	Voleibol (8)
Dansa (7)	Ciclisme (5)	Natació (6)	Tennis (5)
Vela (3)	Karate (3)	Hípica (3)	Caiac (2)
Taekwondo (1)	Escacs (1)		

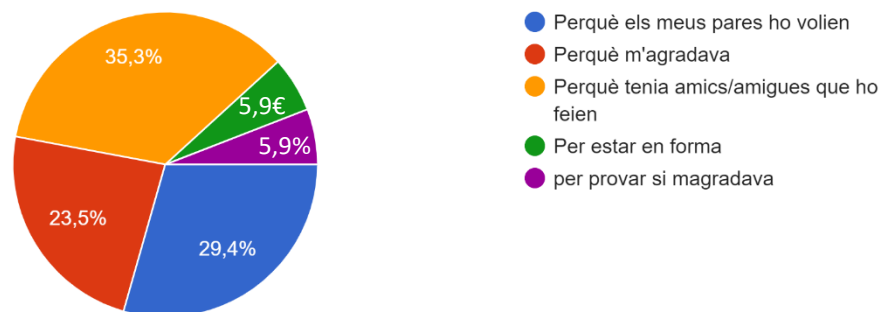
Fillets que practiquen 2 o més esports: **6** (6.6%)

Caiac + futbol	Bàsquet + tennis	Natació + dansa	
Karate + futbol	Escacs + bàsquet	Hípica + futbol	

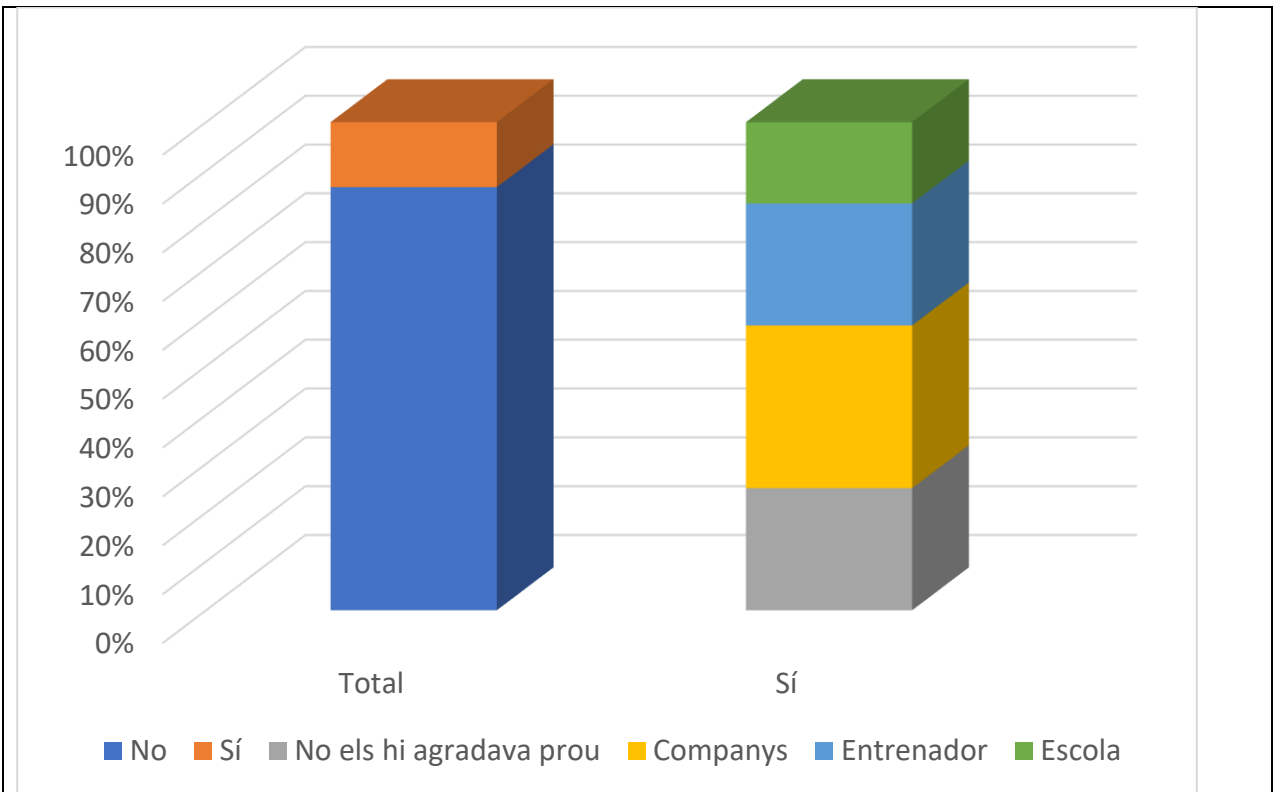
A quina edat vas començar a practicar esport?

Per quin motiu vas començar a practicar esport?

Has deixat mai l'esport? Si és sí, per quin motiu?

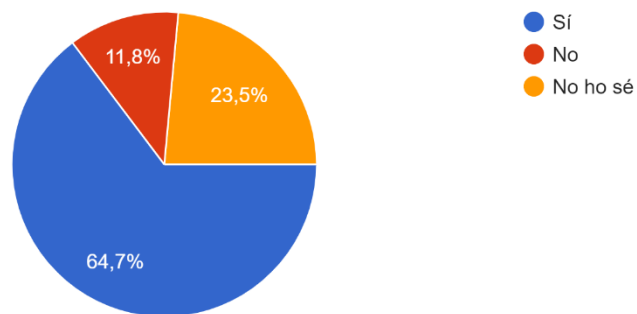

SÍ = 12 (10'8%)

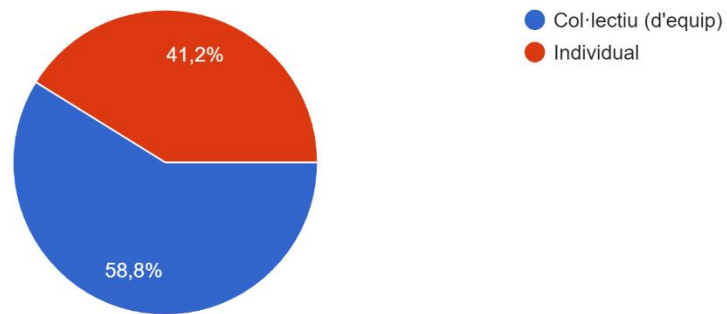
- No els hi agradava prou: 3
- Pels companys 4
- Per l'entrenador 3
- Per l'escola 2

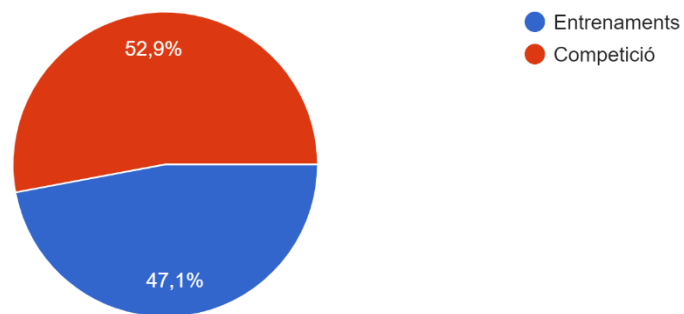
Vols seguir practicant esport en els pròxims anys?

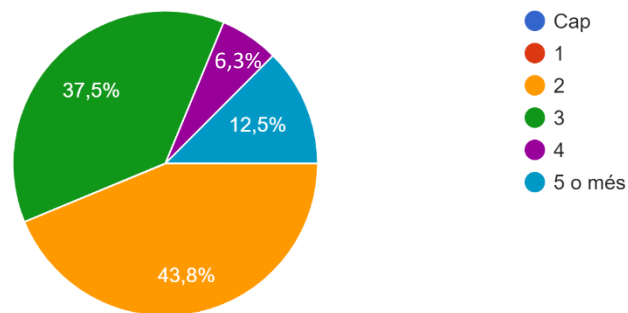
Quin tipus d'esport t'agrada més?

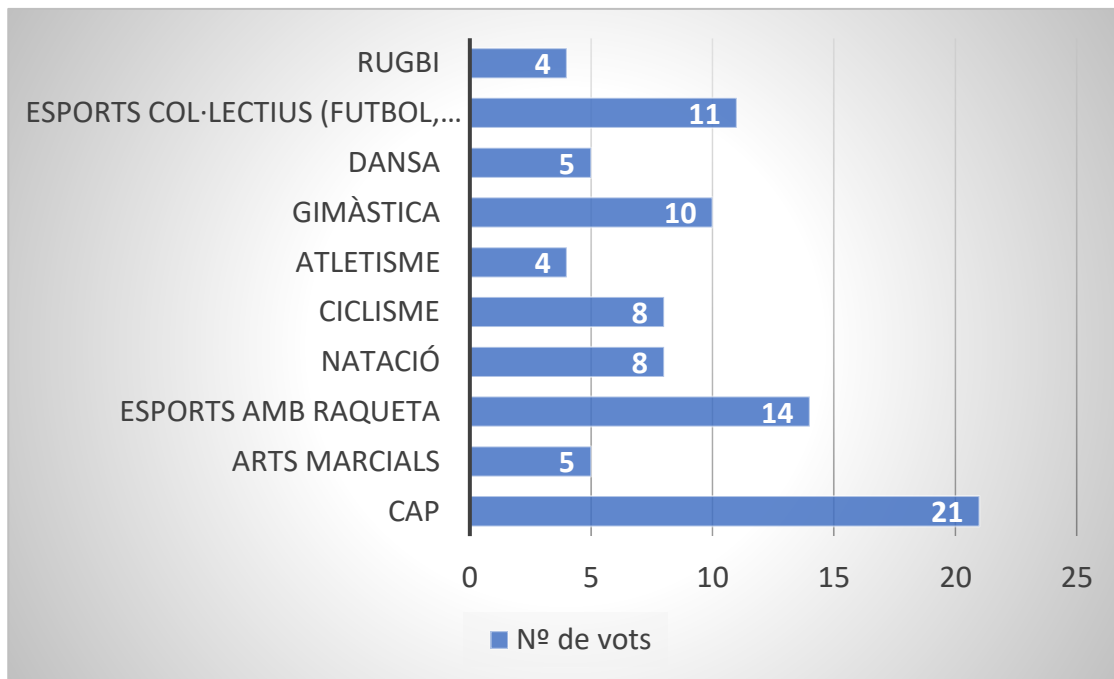
De l'esport que practiques, quina part t'agrada més?

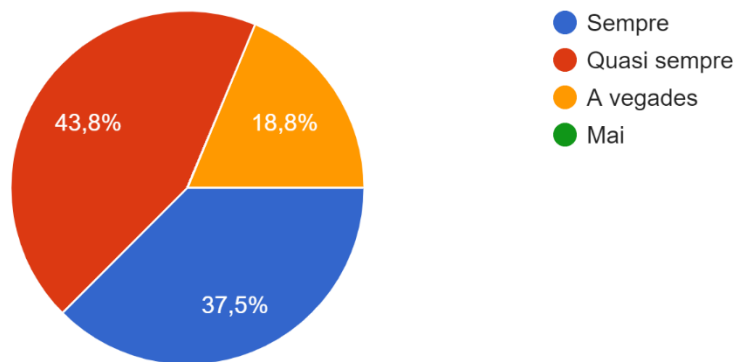
Quants dies realitzes esport per setmana?

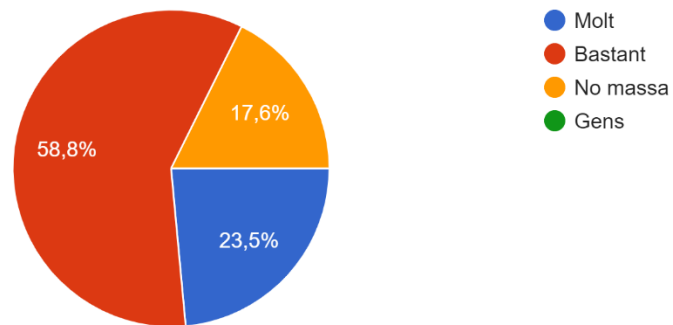
Quin tipus d'activitat física o esport (que no realitzis) t'agradaria practicar?

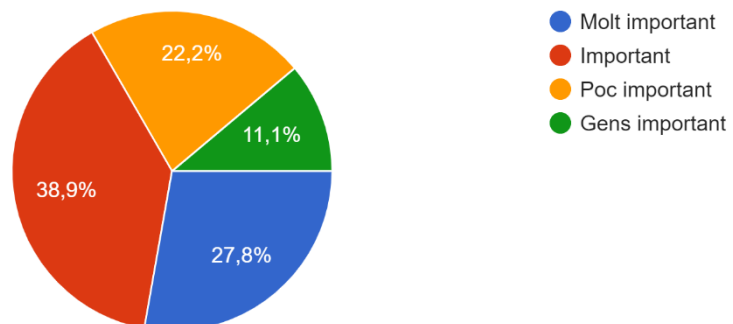
Respectes les normes de l'esport?

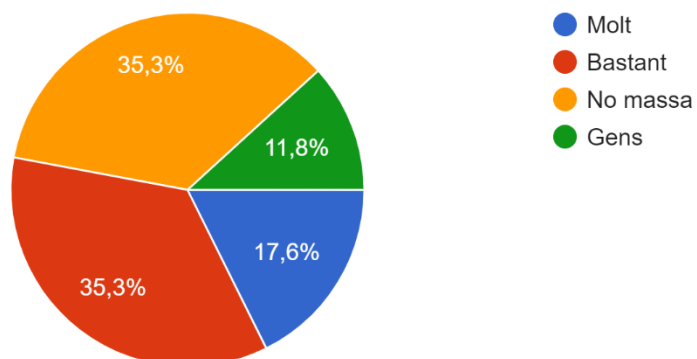
Són important les normes en els esports?

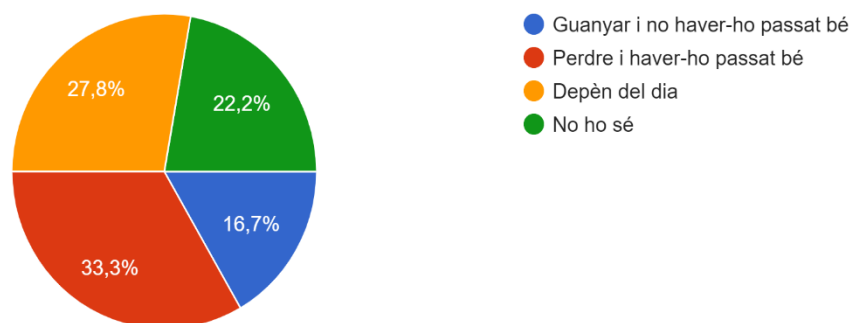
Que l'equip obtengui un bon resultat en el partit o la competició per a mi és..

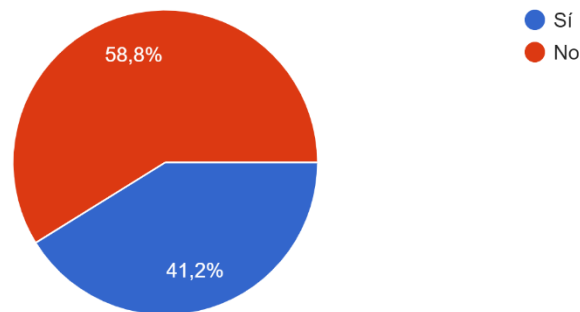
Com d'important és guanyar?

Prefereixes..

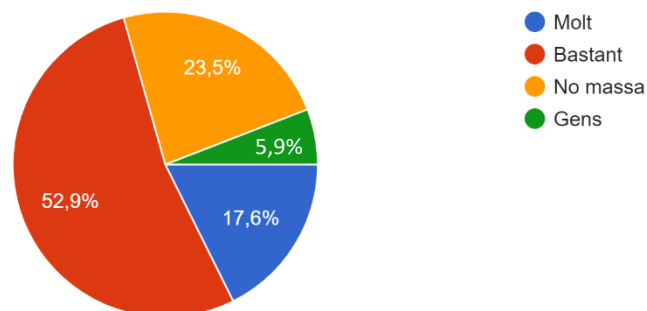
Hi ha partits o concursos més importants que altres?

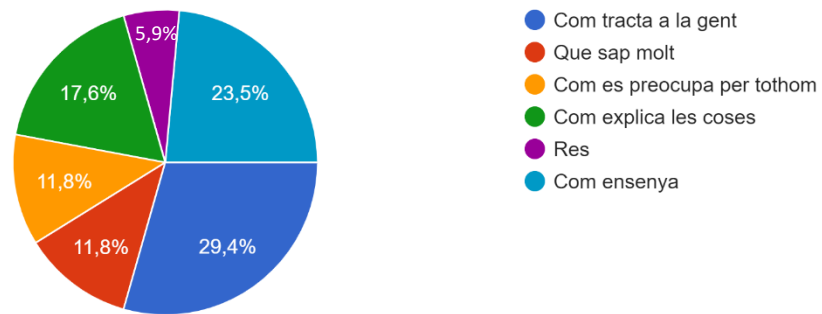
Si has contestat sí, per què són més importants?

- Els partits amb recompenses físiques.
- Els partits de la competició de Copa, són més importants que els de Lliga (factor eliminació).
- Els “derbis” són més importants que la resta de partits.
- Els tornejos són més importants que les competicions regulars.
- No ho saben cert, però ho afirmen.

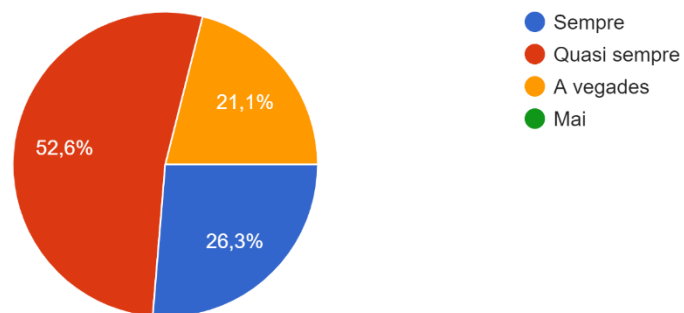
Estàs content amb el teu entrenador/a?

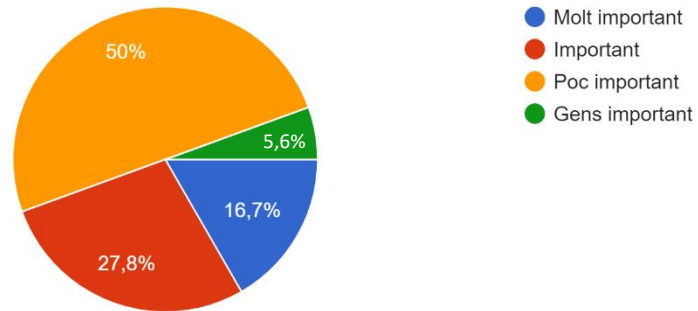
Què és el que t'agrada més del teu entrenador?

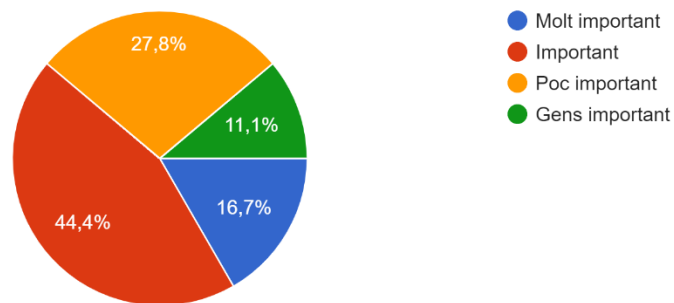
Realitzes el que l'entrenador/a et demana?

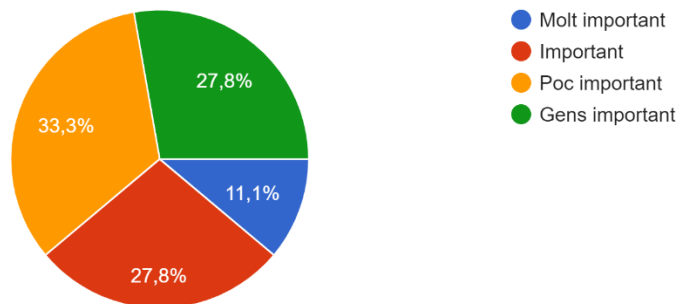
L'èxit en l'esport per a tu és..

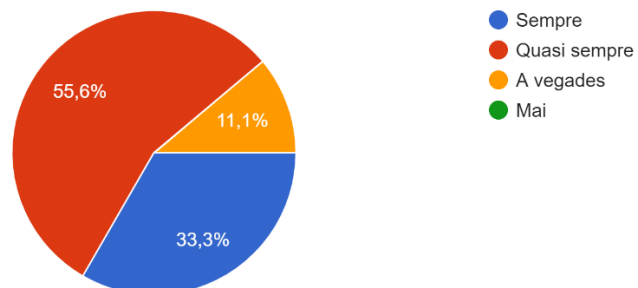
Que les altres persones t'admirin és..

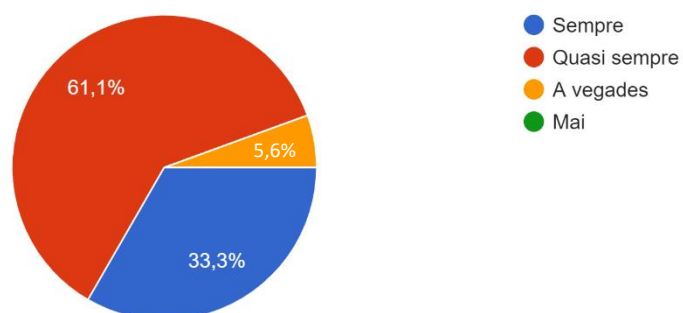
Sentir-se superior als rivals és..

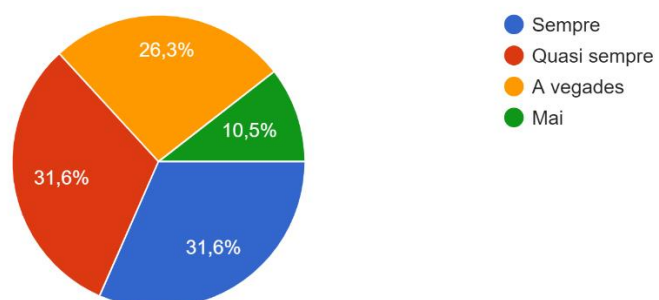
Respectes als rivals?

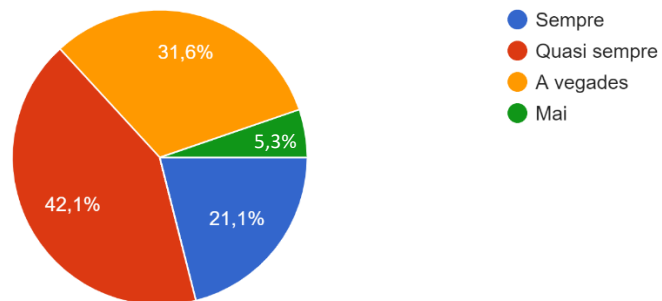
Respectes als companys?

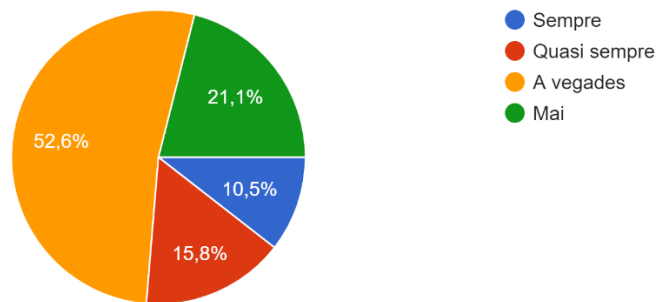
Et sents respectat pels companys?

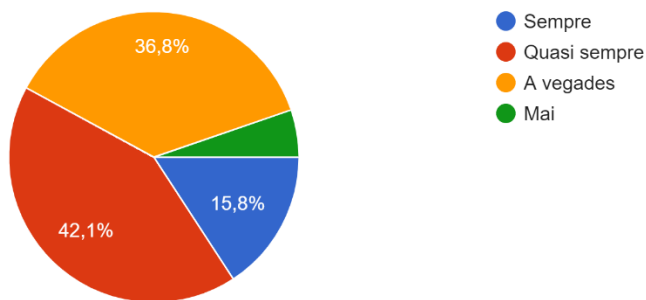
Et sents respectat pels rivals?

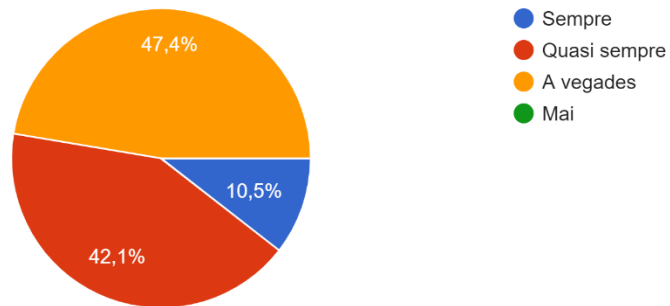
Veus faltes de respecte entre els companys?

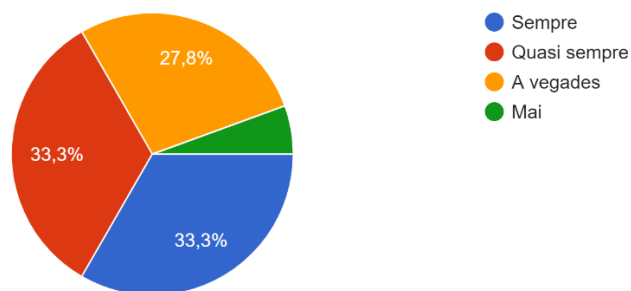
Ajudes a altres persones a que participin en el joc?

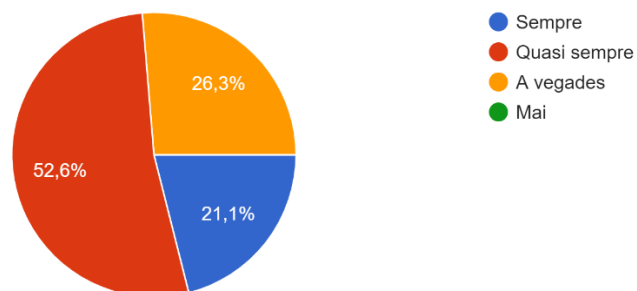
Actues pacíficament a davant conflictes?

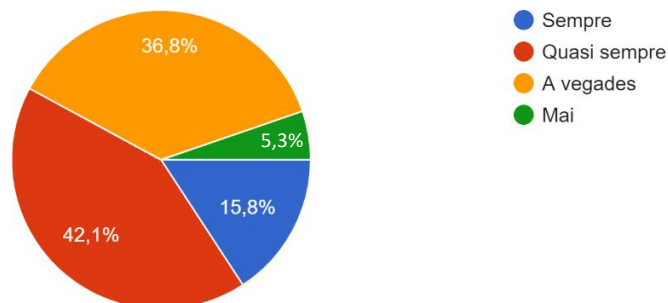
Acceptes canvis en el joc, per poder adaptar-lo a les necessitats de persones menys hàbils?

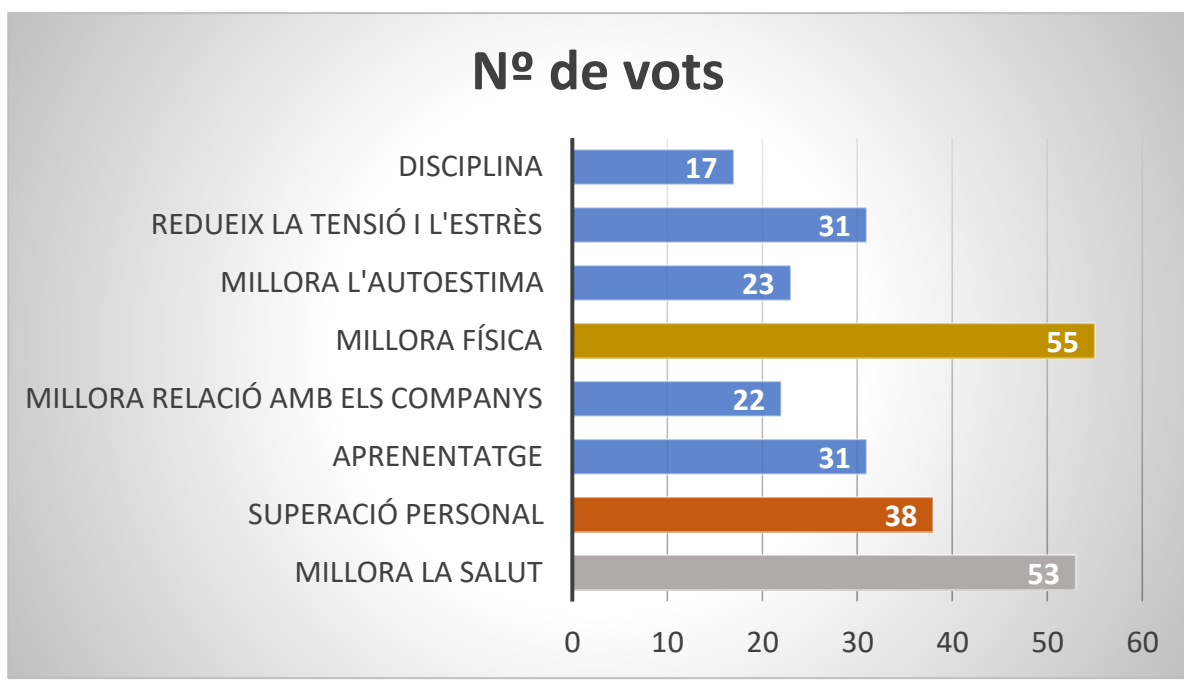
Ajudes a mantenir un bon ambient dins l'equip?

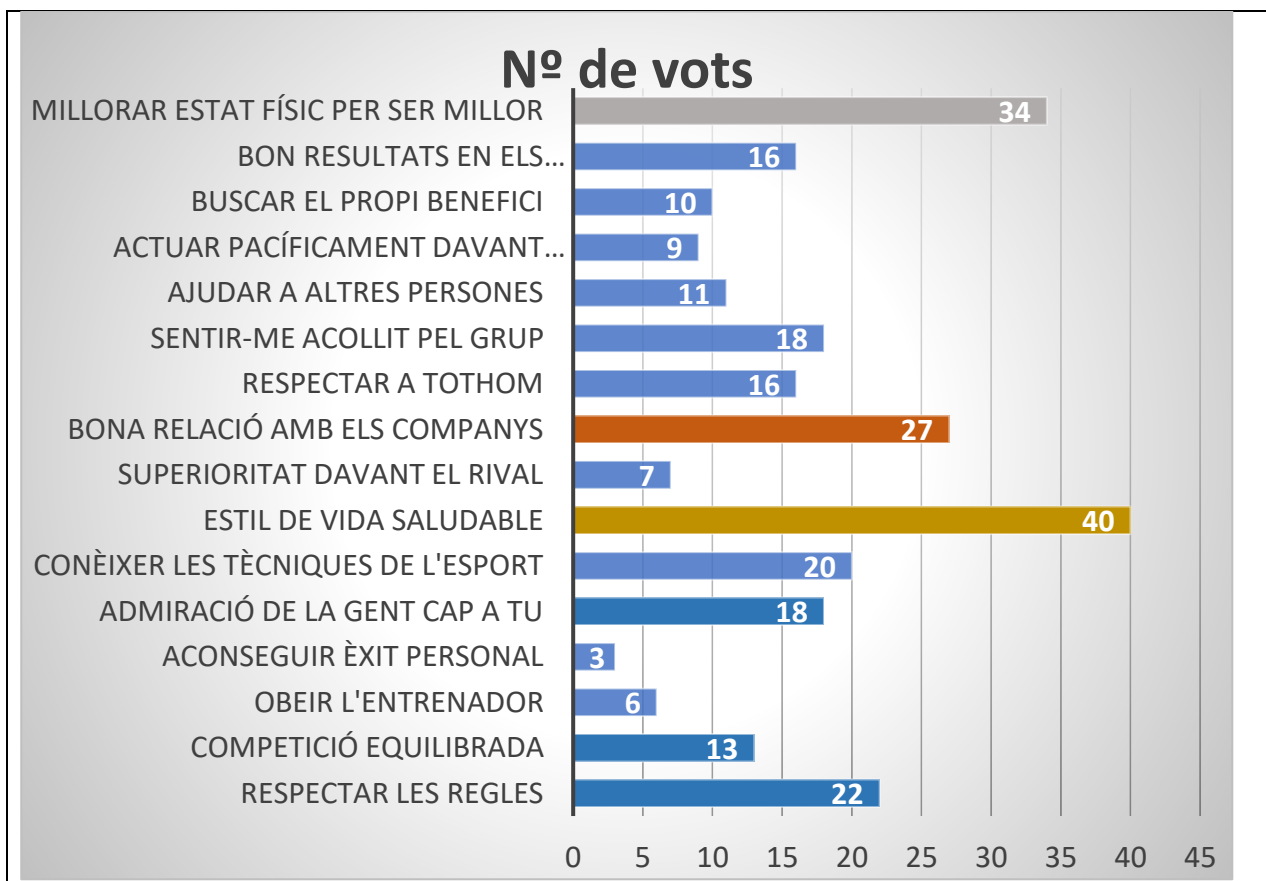
Actues buscant el benefici de l'equip?

Dels beneficis de l'esport, marca els 3 que consideris més importants.

Dels següents valors esportius, tria aquells 3 que consideris **MÉS** importants.

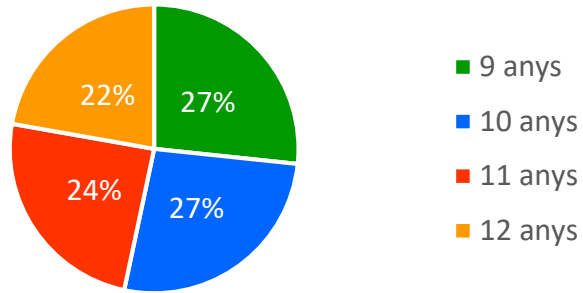
Enquesta nº 2 – Famílies (Elaboració pròpia amb ajuda dels professionals de l'educació i l'esport citats abans.)

Aquesta enquesta va adreçada als pares i mares d'esportistes de 9 a 12 anys federats o que participin en un club esportiu. La finalitat de l'enquesta és conèixer de quina manera percebeu l'esport per posteriorment fer un estudi relacionat amb els valors de l'esport.

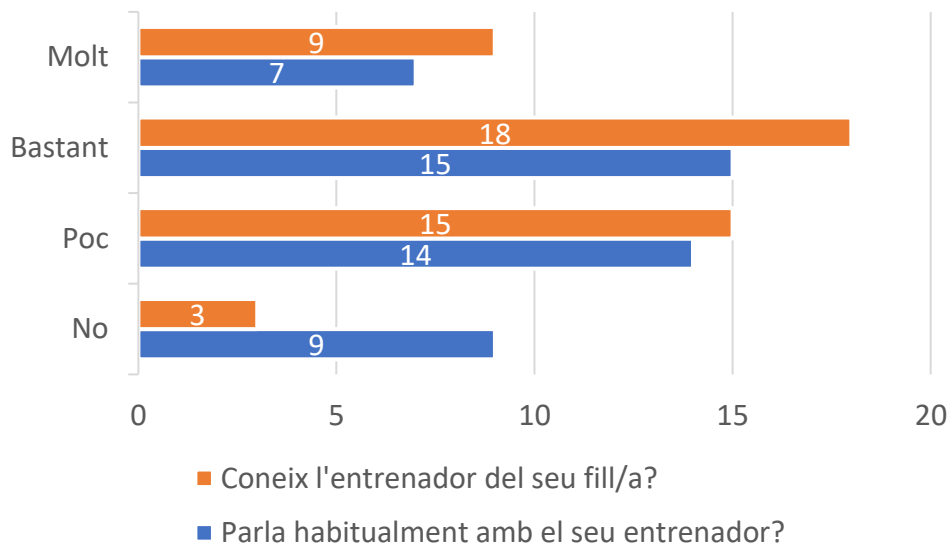
L'enquesta és anònima. Ningú sabrà que heu contestat. De les respostes sols s'extrauran estadístiques.

Moltes gràcies!

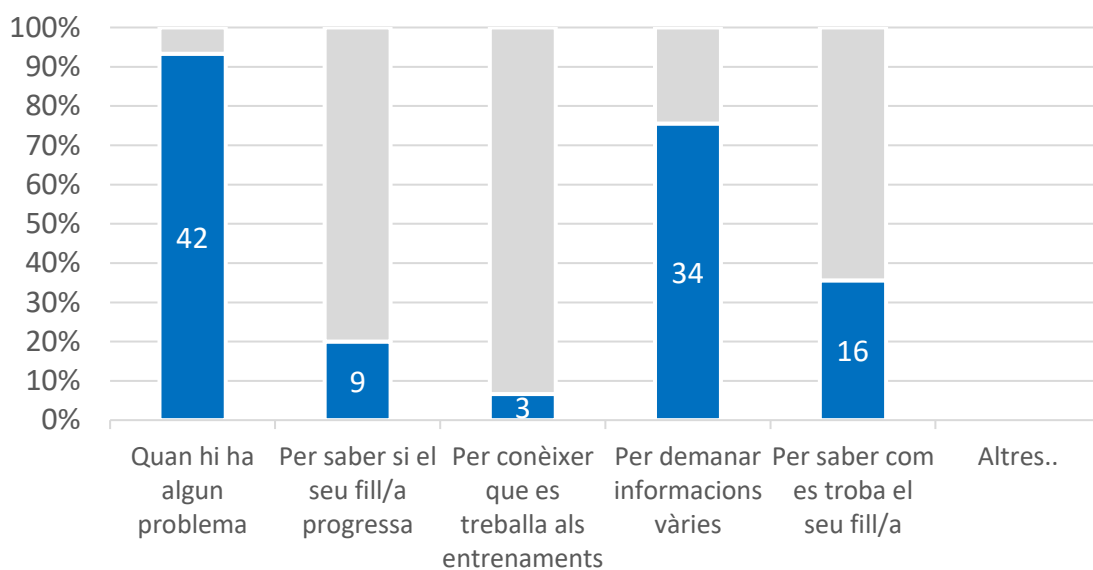
Quina edat té el seu fill/a?

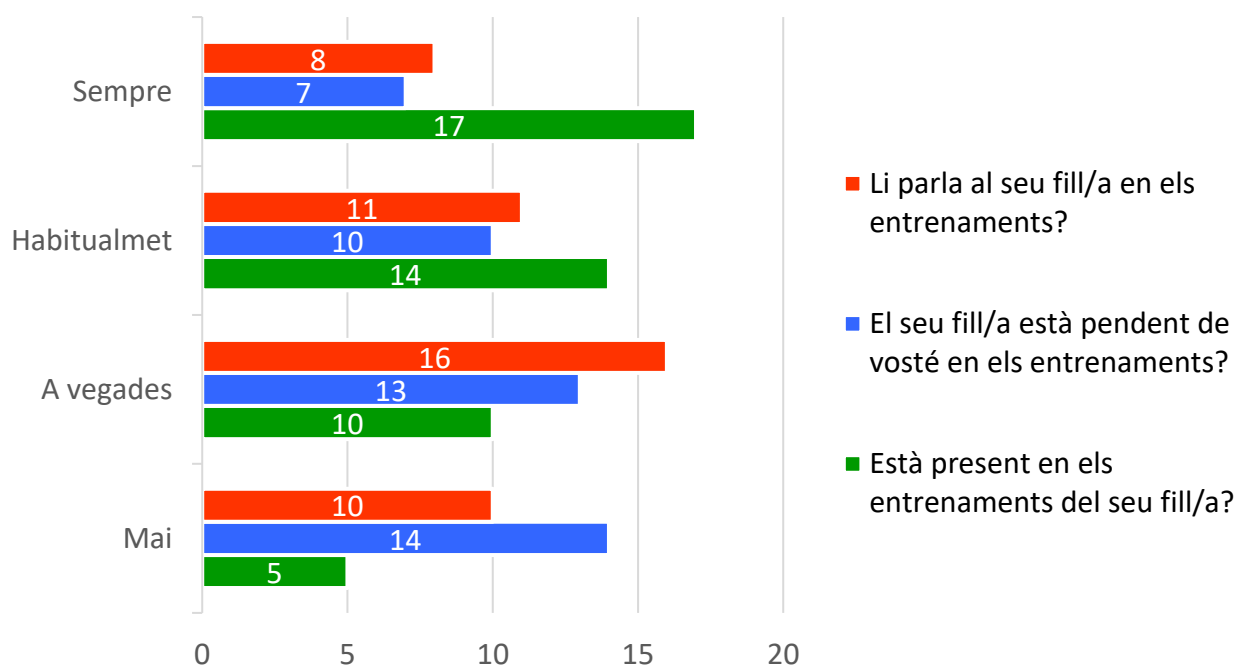
Relació dels pares/mares amb el tècnic

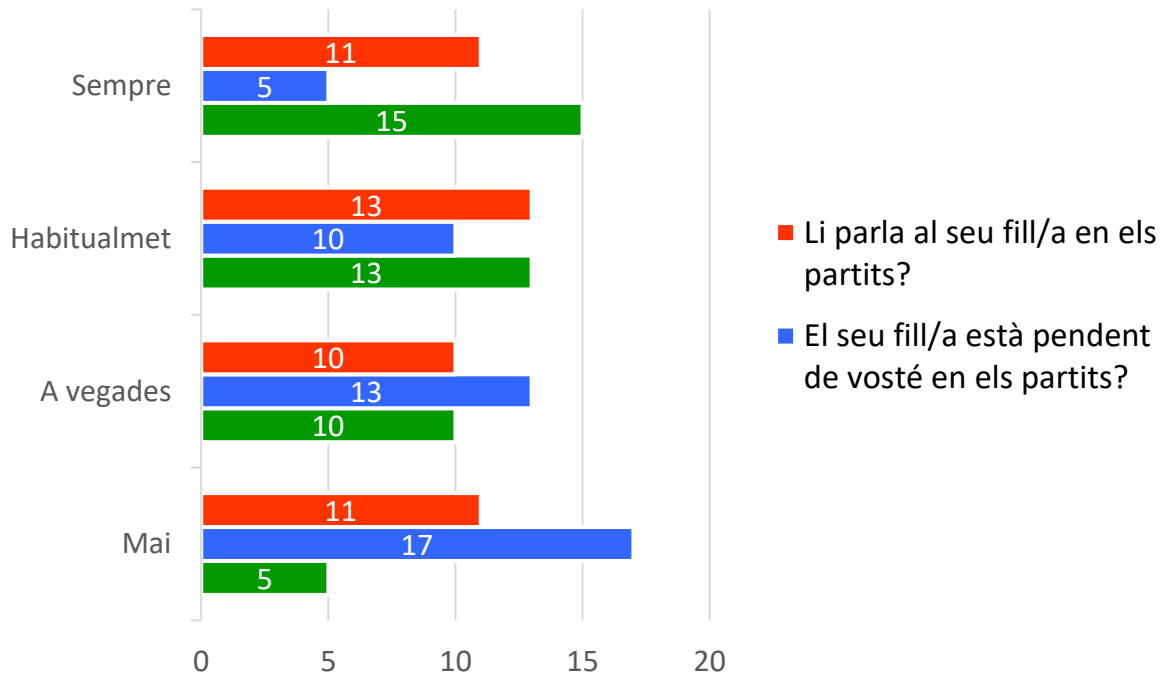
Seleccioni amb quines situacions parla amb l'entrenador.

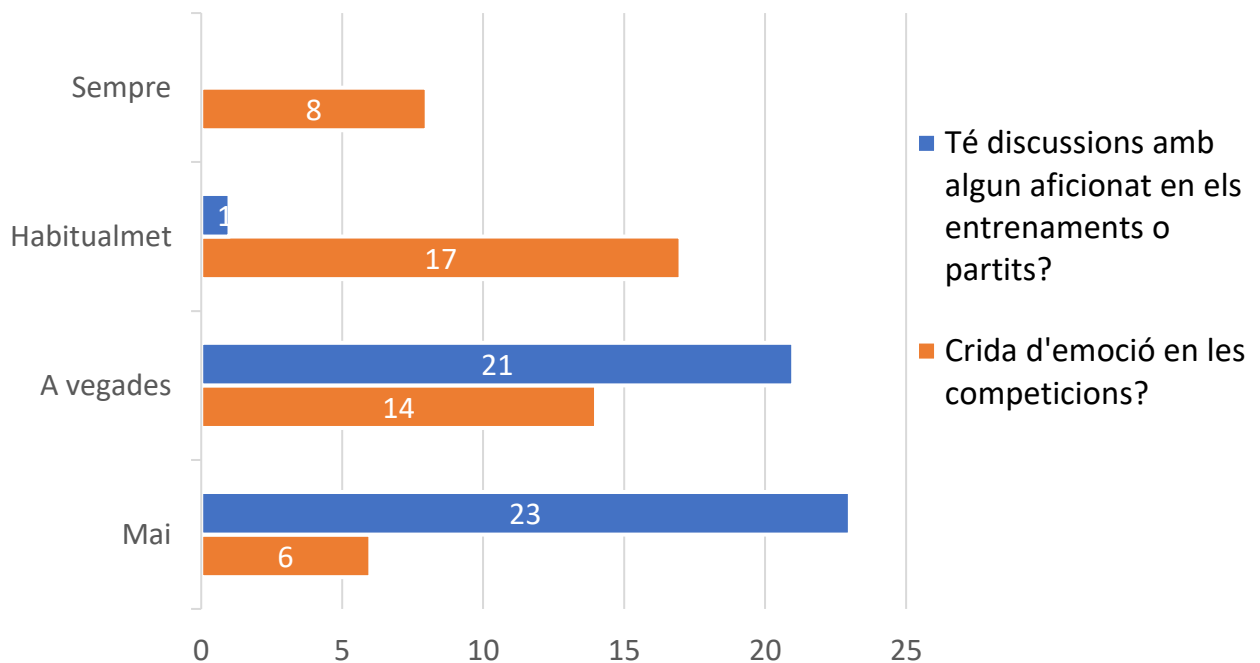
Actuació de pares i mares en els entrenaments

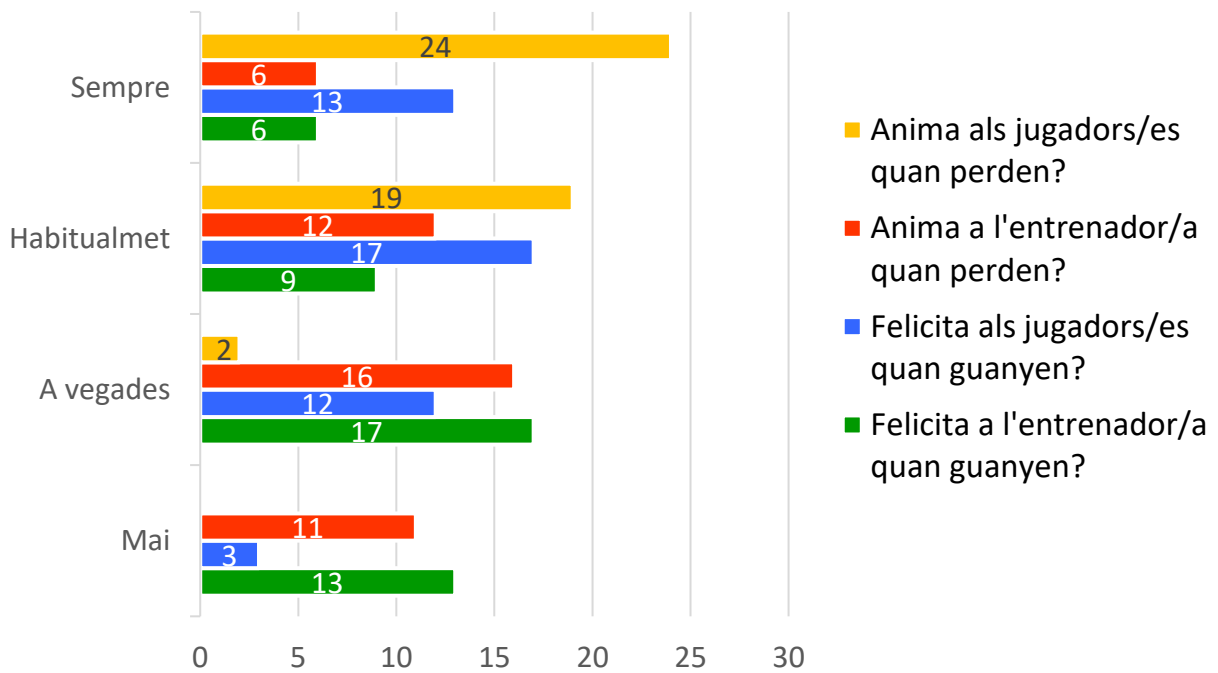
Actuació dels pares/mares en els entrenaments i partits

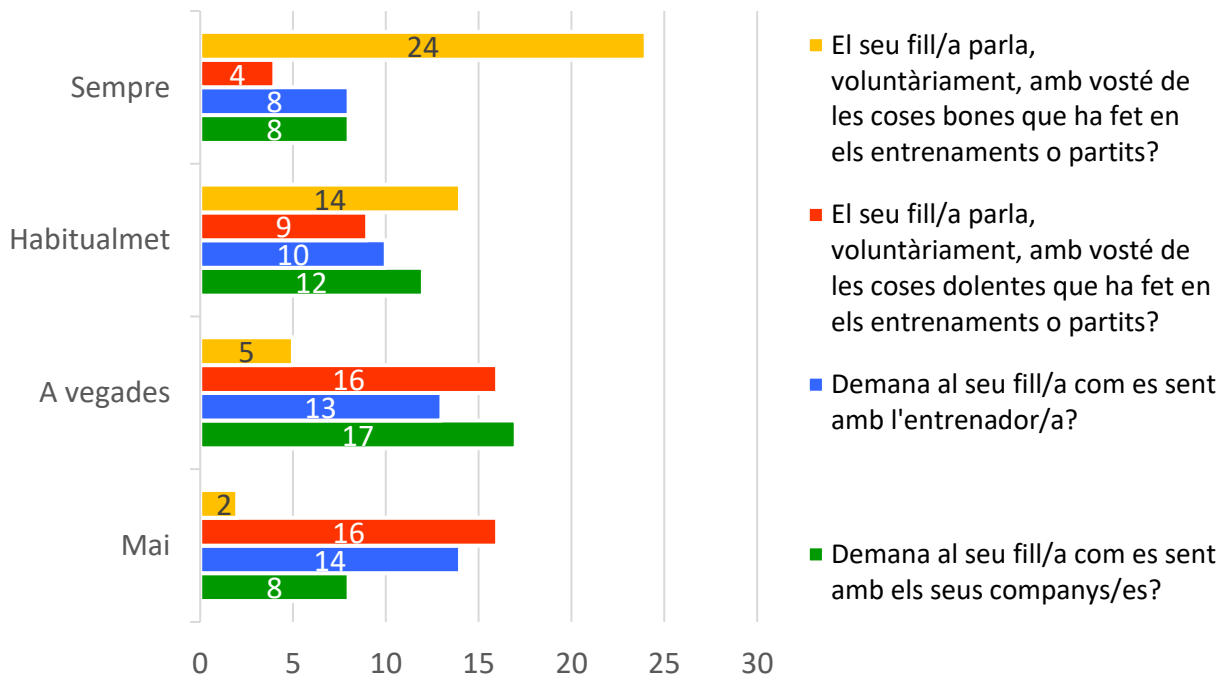
Actuació dels pares/mares en els entrenaments i partits

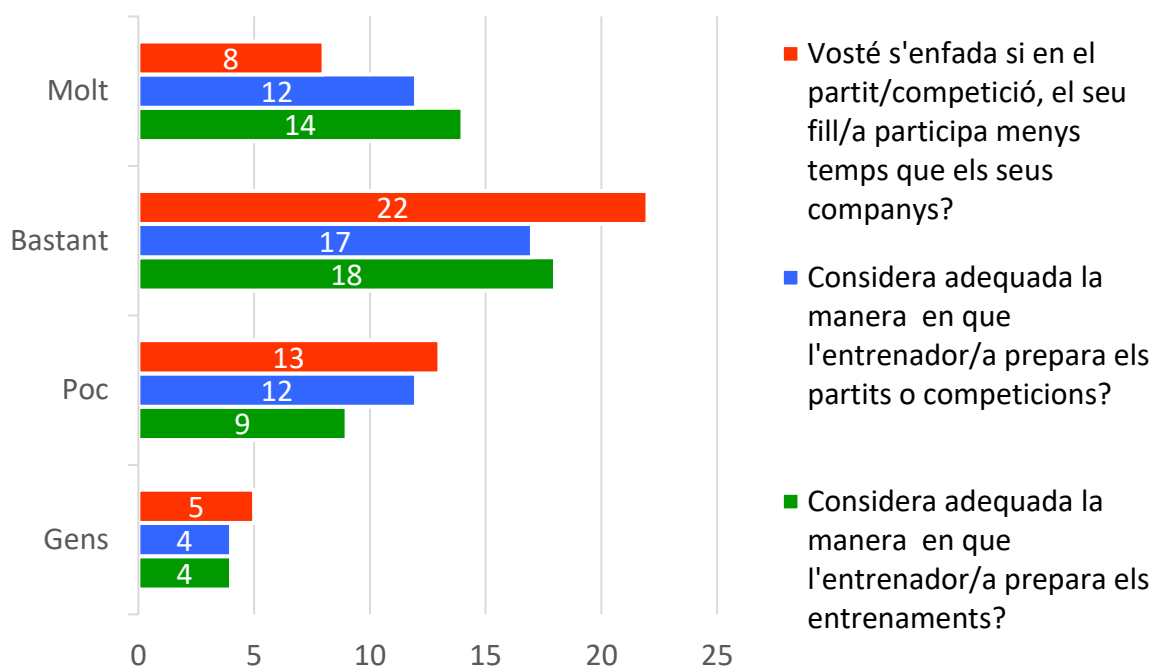
Actuació dels pares/mares en els entrenaments i partits

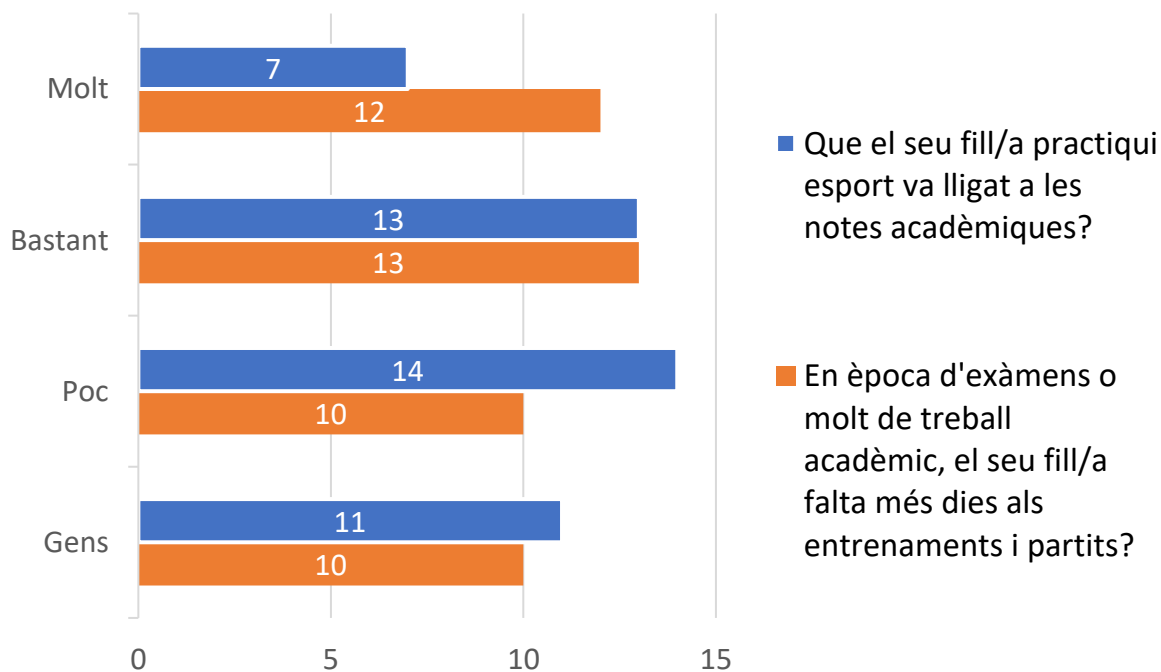
Nivell d'implicació de pares/mares amb la vida esportiva dels fills

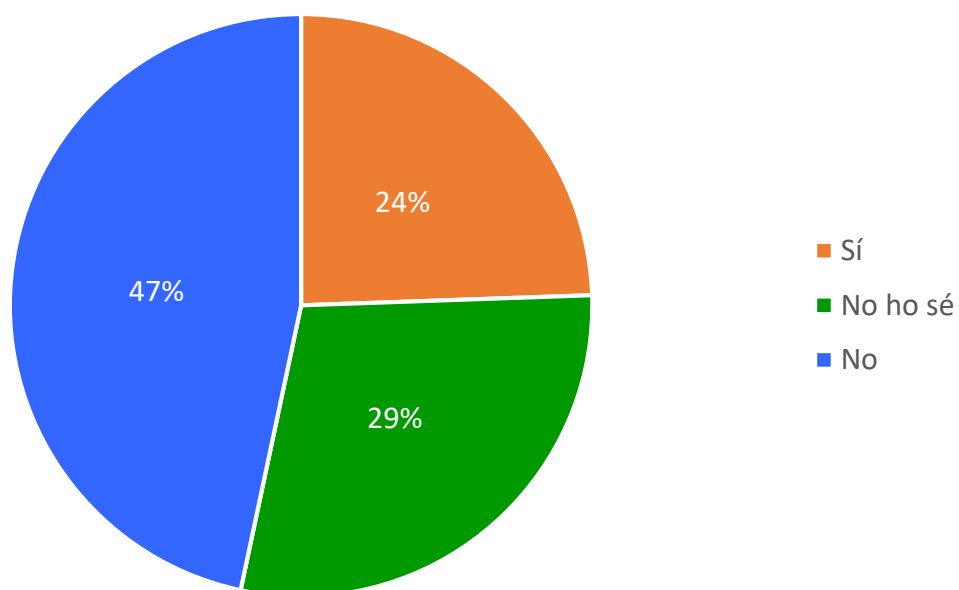
Nivell de satisfacció amb l'entrenador/a

Relació i importància dels estudis envers a l'esport

Llevaria al seu fill/a de l'esport si aquest/a portés males notes acadèmiques?

Valors destacats que atribueixen a l'esport

